

OBISKAL NAS JE PREDSEDNIK REPUBLIŠKEGA IZVRŠNEGA SVETA,
JANEZ BOHORČ

Sestanek o delu v kamniških delovnih organizacijah in problemih pri izvozu

Na pobudo izvršnega sveta občine Kamnik je bil 8. 3. 1985 v Stolu organiziran sestanek o delovni uspešnosti v kamniških organizacijah združenega dela in problemih našega izvoza. Pravzaprav sta bila to dva sestanka. Prvi del je potekal v sejni sobi poleg delavske restavracije, drugi pa v upravni stavbi. Tega drugega so se udeležili le predstavniki večjih delovnih organizacij, ki svoje proizvode izvažajo in se kot delovne organizacije drugod v naši državi srečujejo s številnimi notranjimi in zunanjimi problemi; se pravi, s težavami znotraj in zunaj delovne organizacije.

Na sestanku, kjer so sodelovali predstavniki občine: predsednik skupščine Anton Ipavic, predsednik izvršnega sveta Franc Jeras, predsednik komiteja za družbeno ekonomski razvoj Uroš Zupanc, sekretar komiteja ZKS Jelka Tušar, predsednik občinske konference SZDL Tone Fišer, predsednik občinskega sindikalnega sveta Franc Sikošek, sekretar občinske konference ZSMS Brane Hafner in direktorji kamniških delovnih organizacij, je bil podan pregled delovnih uspešnosti v naših tovarnah. Podajali so ga direktorji. Ugotovljeno je bilo, da je naše delo uspešno, dokaj uspešno se tudi spopadamo z vsakodnevnimi inflacijskimi težavami in rešujemo probleme pri oskrbi z repromateriali. Računi kažejo, da v glavnem ni izgub, precej pa je tovarn, ki zelo uspešno delajo. Tudi na področju izvoza so doseženi uspehi, kljub temu pa je to področje, ki ga je potrebno nenehno urejevati in za doseg rokov in kvaliteto vlagati večje napore.

Za domačo oskrbo pa je bilo rečeno, da je dobra. Ponudba raznih artiklov je zadovoljiva, vendar je zaradi padca kupne moči občanov povpraševanje po izdelkih, ki niso prehranskega značaja, manjše. Letos nač čaka tudi veliko drugih obveznosti, ki jih bomo morali rešiti, med temi je na zelo pomembnem mestu ureditev in obnove regionalnih in lokalnih cest

in izgradnja prečne ceste na obvoznico ob stari Eti.

V drugem delu sestanka, ki se ga je udeležil tudi podpredsednik republiškega sveta, tov. Janez Bohorič s sodelavci, je tekla beseda o izvozu. V začetku je predsednik izvršnega sveta občine Kamnik, tov. Franc Jeras razložil, da naj bi se na tem delovnem sestanku pogovorili o kamniških problemih in naj bi bil ta sestanek nadaljevanje pogovora, ki ga je imel predsednik republiškega izvršnega sveta Dušan Šinigoj januarja v naši občini. Pogovorili naj bi se, kako izvažamo,

natančno bi morali opredeliti problematiko in nanjo dati odgovore in spodbuditi ustrezne akcije. Povedal je, da so poleg sodelavcev iz republike in občine prisotni direktorji Titana, Stola, Svilanita, Alprema, Utoka, Ete, Menine in tozda Trival.

Tov. Jeras je prisotne pozval, da naj probleme izpostavijo, povedo, kakšna so gibanja v proizvodnji, kakšna je prodaja na domačem trgu, v izvozu, kako je s surovinami in drugimi. Razložil je, da je bilo na sestanku, ki je pravkar končan, ugotovljeno, da je naša proizvodnja v porastu, imamo pa probleme z oskrbo z materiali, prav tako pa tudi s proizvodno opremo, ki je iztrošena in jo stežka obnavljamo, novo sodobnejšo pa le počasi nabavljamo.

Tov. Bohorič je razložil, kakšno je izvozno stanje v Sloveniji. Natančno ga je zanimalo naše stanje, bil je zadovoljen, da je naša proizvodnja dobra. Slišati pa je želel vprašanja iz proizvodnje in nanje tudi odgovoriti, če se ne bi dalo takoj, pa kasneje, v pisni obliki.

(Nadaljevanje na 2. strani)

Na delovnem sestanku o problemih izvora v kamniški občini je tekla beseda o marsičem. Direktorji večjih kamniških delovnih organizacij so se v pogovoru s podpredsednikom republiškega izvršnega sveta Janezom Bohoričem zavzemali za boljše izvozno ureditev v prihodnje in odpravo tistih problemov, ki jih je mogoče odstraniti s sodelovanjem in pravo voljo.

Potrebno je narediti vse, da bi se sedanja proizvodnja obdržala in še povečala. Na tem področju smo izjemna občina. Že lani smo imeli zelo ugodno proizvodno rast.

V izvozu morajo bolj veljati enotna merila, biti morajo usklajena z rokom o deviznem poslovanju. Na tem področju je bila v republiškem in zveznem merilu široka in dolga razprava, vendar predlogi še niso v celoti osvojeni.

V delovnih organizacijah so vprašanja, kako delati v nejasnih razmerah. Potreba je, da bi uvoz opreme sprostili in odločitve o novih nabavah prepustili proizvajalcu blaga za izvoz, ki sam najbolj ve, kaj potrebuje. Postopke za uvoz opreme je potrebno poenostaviti. Odlok, ki bo obravnaval osnovne kriterije, mora biti javno objavljen, dana morajo biti ustrezna navodila zveznih organov. Zadoščeno pa mora biti tudi domačim proizvajalcem opreme, da se tisto, kar se proizvaja doma, ne bo uvažalo.

Problem je s tistimi potencialnimi kupci tuje opreme, ki za ta nakup zaenkrat nimajo sredstev, obljublajo pa, da jih bodo z novo opremo zaslužili. Za to je seveda potrebna izjava izvoznika, da bo obljubljeno uresničil.

Pri uvozu opreme je potrebna trezna presoja, da se delovne organizacije ne bi zainteresirale in imele potem težave z nakupom repromaterialov. Za dobro delo so potrebni pravočasno izdelani programi, ki bodo določali posamezna področja, omogočati proizvodni razvoj in redno delo.

Kamniška občina je na področju izvoza solidna. V zadnjem času se je stanje popravilo tudi v drugih občinah.

Cetrt jugoslovanskega izvoza je na konvertilbilno področje.

V preteklosti je bilo veliko surovin uvoženih, tudi nepotrebnih, zanje pa smo morali plačati devize. Zakon, ki je to omogočal, ni bil dober. Prav tako ni prav, da se devize preprodajajo na vse mogoče načine.

Govorimo, da bo dinar konvertibilen. To si težko predstavljamo. Težko bomo dosegli, da bi bilo res. Z vztrajnim delom in medsebojnim zaupanjem pa bi lahko odpravili kup problemov in nevšečnosti, s katerimi se vsak dan srečujemo. Potrebno bo več pameti, trezne presoje.

Nekatere tovarne že po naravi niso veliki izvozniki. Če bi to upoštevali, ne bi bilo toliko napadov na zakon. Novi devizni zakon letos ne bo veljal, v glavnem bo to delo teklo po starem.

Izvozniki imajo težave, ker devize, ki jih ustvarjajo z izvozom, le v določenem odstotku pripadajo njim, ostali del pa seveda družba nujno potrebuje za drugo redno poslovanje s tujino. Odstotek izvozniku se je v preteklosti močno menjal, bil je npr.: 22 odst. ali pa 46 odst.

Tudi surovine, ki jih je neki izvoznik zaslužil »zunaj«, vedno ne pripadajo njemu, temveč komu drugemu, ki jih potrebuje. Potrebna pa je natančnejša ureditev, da bi se porabe izven delovne organizacije zmanjšale, določene premostitve pa se da urediti z blagovnimi krediti.

Rentabilnost izvoza je veliko vprašanje, na katerega večkrat težko odgovorimo. Pred leti se je izplačalo iz-

važati na ves konvertibilni trg, danes imajo nekateri komaj pokrite stroške. Tudi izvozne stimulacije se zmanjšujejo.

Naš velik problem je tudi, ker premalo gledamo na kvaliteto in se slabo držimo dogovorjenih rokov.

Vzhodni kupci niso tako natančni za designe, niti za druge zadeve, vendar nekateri trdijo, da je to izvoz v smer, ki nam ne daje potrebnih sredstev za trgovanje z zunanjim svetom.

Za klirinško področje so bile in bodo še bitke v poslovni politiki. V preteklih letih smo to področje zanemarjali. Lahko pa so tudi tukaj dobri izvozniki rezultati, posebno če se izvozniki domeni za nakup surovin, ki jih pri nas primanjkuje.

Odnos dinarja do različnih valut je seveda različen. Neka naša delovna organizacija je izgubila milijon dolarjev, ker je izvažala v Zahodno Evropo. Prav tako tudi za neki drug naš artikel v Ameriki dobimo tretjino več.

Na sestanku je bilo obravnavano tudi vprašanje, kako je s kooperacijskimi posli. Nekateri za to ne kažejo navdušenja, vendar so ti dolgoročni zunanjetrgovinski posli, če so konstruktivni in konkurenčni, pozitivna zadeva. Nekatere tovarne jih odvrčajo samo zato, ker so nevoščljive drugim, same pa tega dela po naravi ali slabih sposobnostih ne morejo opravljati.

V nekaterih delovnih organizacijah imamo močno iztrošeno proizvodno opremo, s katero je težko dovolj hitro proizvajati, poseben problem pa je kvaliteta. Tako se vsako leto ne da več narediti. Cena z zunanjim kupcem pa je tako poseben problem. Tudi reden dotok plačil delovna organizacija potrebuje. Poseben problem je še, kadar so izdelki narejeni po naročilu.

Zunanji kupci rabijo našo robo, imajo devizna plačilna sredstva, vmes pa je močna konkurenca raznih proizvajalcev.

Zanimivo prodajno področje sta tudi Afrika in Kitajska. Vendar so med temi kupci ljudje s svojimi zahtevami. Želijo, da bi nam tedaj, ko trgujejo z nami, prodali tudi nekatere druge svoje proizvode, za katere pa nimamo interesa, to je npr. blago široke potrošnje. Delovni organizaciji gre za njeno delo in prodajo, ne pa za odpiranje zadev, ki terjajo številna druga angažiranja. Kljub temu pa so te dežele za naše delo zanimive. Imajo dragocene surovine, ki jih pri nas primanjkuje.

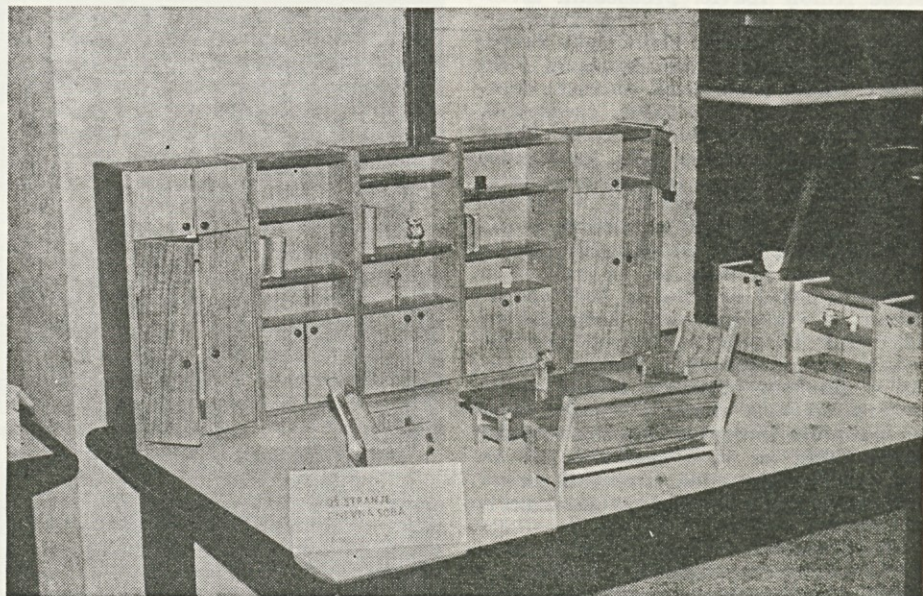
V razpravi so z vprašanji in ugotovitvami aktivno sodelovali vsi prisotni direktorji naših delovnih organizacij, posebej pa predstavnik Svila nita, Titana, tov. Zakrajšek iz Stola in tov. Hafner iz Utoka.

Ob zaključku pogovora je tov. Jeras poudaril, da je to le del problemov, s katerimi se vsak dan srečujemo. Odpravljanje je seveda dolgoročni proces. Tudi na izvoz ne smemo gledati s pesimizmom, temveč z zdravno voljo in delavnostjo. Domenili se bomo, koliko bomo izvozili na vsakega zaposlenega delavca in vključili proizvodna prizadevanja, da bodo naši uspehi v prihodnje večji.

Tov. Bohorič je s sodelavci vseskozi aktivno sodeloval v razpravah in odgovarjal na vprašanja. Rekel je, da je zadovoljen, če smo uspeli nekatere probleme in vprašanja pravilno opredeliti in tudi najti odgovore. Rekel je tudi, da bo tedaj, ko bodo naši delavci to želeli in potrebovali, v Kamnik zopet prišel.

Ciril Sivec

Delavci se radi pogovarjajo o osebnih dohodkih, pravzaprav je to skoraj najpomembnejša tema. Ko bi šlo delavcem toliko za delo, se o osebnih dohodkih ne bi bilo treba pogovarjati.

Kdor si je natančno ogledal pohištvo za dnevno sobo, ki so ga izdelali učenci iz Stranj, je takoj videl, da je v izdelkih veliko truda in znanja.

Razstavljena omara bi bila v naravni velikosti v stanovanju lep okras, predvsem pa uporaben element.

Izdelki so dokaz, da se da tudi s preprostim orodjem in pravo voljo veliko narediti.

Ni pohištvenih cevi

Ni kave, ni nafte, ni praška, ni de-
viz, ni pohištvenih cevi, ni, ni, ni...
To so besede, ki se ponavljajo vsake
toliko časa in nas vsakokrat tudi do-
dobra pretresejo. Seveda nekatere bolj,
druge manj. Samo pa se postavlja
vprašanje, zakaj ni tega in tega.

Med tistimi, ki nas najbolj prizade-
nejo besede »ni pohištvenih cevi«, smo
gotovo sodelavci PE iz Motnika. Besede,
ki ne pomenijo nekomu nič, dru-
gemu malo, nam pa skoraj vse. S to
bojaznijo da »ni« smo tako rekoč za-
koračili v leto 1985, in ta bojazen nas
spremlja še vse do danes, 14. marca,
ko pišem ta sestavek. Ali to pomeni,
da bomo v Motniku že tretje leto za-
poredoma na prisiljenem dopustu? Do
danes seveda še ni nič jasnega. Jasno
je le to, da nam primanjkuje pohišt-
venih cevi 100×25 za izdelavo stra-
nic za modul program in da nam še
nihče ne more zagotovo reči, kdaj cevi
bodo.

Zakaj tako?

Po informacijah, ki smo jih dobili,
so bile cevi pravočasno naročene, ven-
dar se zatika pri dobavi pločevine to-
varni UNIS v Derventi. Res smo v tem
času pomanjkanja dobili manjše koli-
čine cevi, kar pa nam vsekakor ne za-
došča za tekočo in nemoteno proizvo-
dnjo. Trenutno dokončujemo kino stra-
nice 4754, serijo stolov 4033 in prede-
lavo stranic S-2 in S-4 za modul pro-
gram, katerih proizvodnja je ukinjena.
Torej delo trenutno še je, čeprav se
vsakodnevno srečujemo s težavami in
problemi. Dnevno prihaja do tega, da
posamezniki delajo po več operacij, kar
zahteva več in daljše pripravljalne
čase, vodi do slabe volje in s tem do
manjšega presega norm, slabše pro-
duktivnosti in ne nazadnje do manj-
šega OD.

Vsi pa vemo, da je zamujeno stvar
težko ali pa sploh nemogoče nadokna-
diti.

Težko ali skoraj nemogoče pa je
speljati primerno organizacijo dela,
tako da so hkrati zasedeni tako stroji
kot posamezniki, organizirati protok
materiala, da ne prihaja trenutno do
velike gneče v delavnici, saj nam je
jasno, da je ravno pomanjkanje pro-
stora ena naših glavnih šibkih točk.
Poleg vsega naštetega, pa se moramo
zavedati tudi tega, da se je potrebno
držati rokov za izdelavo posameznih
izdelkov, da ne pride do motenj še v
ostalih PE oziroma odpremi. Trenut-
no se o vseh teh problemih dnevno
pogovarjamo in jih skušamo reševati,
in plan proizvodnje za ves mesec
je nemogoče pripraviti. Dogaja se, da
so določeni stroji enkrat popolnoma
neizkoriščeni, drugič pa maksimalno
obremenjeni. Zaradi takšne proizvodnje
je tudi izredno težko razporejati do-
puste, priskrbeti ostale materiale, ki

jih uporabljamo v proizvodnji, saj smo
primorani, da iz dneva v dan impro-
viziramo. Tak način dela in takšna or-
ganizacija nam vsekakor ne zagotavlja-
ta, da uresničimo začrtane cilje v le-
tošnjem letu, to je večja produktiv-
nost, večji fizični obseg proizvodnje,
zmanjšanje stroškov izdelave itd.

Ker se pomanjkanje cevi pojavlja
že tretje leto, je to postalo že nekakš-
na »rak rana« našega dela. Potrebno
bi bilo, da se o teh in podobnih stva-
reh enkrat temeljito razmisli.

Poišče naj se dodatno delo, ali v
okviru DO ali kjerkoli drugje, kajti
čakanje na cevi, in to iz leta v leto,
ima lahko nekoč tudi hujše posledice
kot je nedoseganje plana proizvodnje.
Torej problemov v kovinski delavnici
imamo več kot preveč.

Druga stran »medalje« oziroma na-
ša svetla točka pa je trenutno tapet-
niška delavnica. Za razliko od lanske-
ga leta letos ni hujšega pomanjkanja
blaga in tudi naročil je za sedaj do-
volj. Tudi z lesnimi polizdelki, ki nam
jih izdeluje neserijska delavnica tre-
nutno, ni večjih težav.

Pohvale vredna pa je odločitev vseh,
ki so na kakršen koli način pripomogli,
da pride do zamenjave oziroma obnove
peči za ogrevanje tapetniške delavni-
ce, kajti sedanja je dotrajana in vpra-
šanje, če bi zdržala še eno sezono.

Lanskoletni sestavek sem končal z
upanjem, da bo dovolj dela in mate-
riala. Kako naj pa letošnjega? Poču-
timo se namreč, ne kot delavci, ki us-
tvarjajo s svojim delom naš boljši jutri,
temveč kot nekdo, ki prosi in prosja-
či, da lahko spet preživi en dan, te-
den ali morda več.

KADROVSKE SPREMEMBE

DELOVNO RAZMERJE SO SKLENILI:

V tozdu Sedežno pohištvo

BOŽIČ Irena, NK delavka- PE 8
MALEŠ Milan, NK delavec, odpr. skl.,
iz JLA
CERAR Tomaž, NK delavec, iz JLA

V tozdu Kovinsko in oblazinjeno pohištvo

POGAČNIK Neža, NK delavka, PE 3
PIRC Miran, NK delavec, PE 3

V tozdu SLOGA Moste

KRIVOROTOV Stanislav, NK delavec

DELOVNO RAZMERJE SO PREKINILI:

V tozdu Sedežno pohištvo

STARIN Rajko, NK delavec, PE 8, v
JLA
RAVNIKAR Tone, ind. oblikovalec, PE
4, v JLA
CONJAR Marko, NK delavec, PE 7, v
JLA
GUJTMAN Bojan, NK delavec, PE 7,
v JLA
KRAGELJ Jernej, NK delavec, PE 8
VALENČAK Tomaž, NK delavec, PE 7

Janez Šutar je komercialno-tehnični
referent v prodaji. Delovne dobe ima 25
let, od tega 15 let v Stolu.

Janezovo delo je posredovanje pri
opremljanju kinodvoran in inženirskih
poslih. Rekel je, da je dela vedno dovolj
in preveč, kar je za naše skupno poslo-
vanje gotovo dobro. Njegova vsakodnev-
na delovna pot sega od naših predstavi-
nikov in Interierov do prodaje, priprave
dela in tudi proizvodnih tozdov.

Morda bo nedko pomislil, da je
to pisanje preveč pesimistično, preveč
črnogledno, vendar je odraz našega po-
čutja in načina našega dela in raz-
mišljanja.

Ivo Piskar

ŠABOTIČ Mehdiya, KV mizar, PE 8,
v JLA

LOŽAR Angela, NK delavka, PE 4,
upokojena

ŽIZEK Terezija, PK politirka, PE 8,
upokojena

OREŠNIK Franc, NK delavec, PE 7,
upokojen

OCVIRK Ivanka, NK delavka, PE 4,
upokojena

PETROVIČ Marija, PK politirka, PE 8,
upokojena

V tozdu Ploskovno pohištvo
HRIBAR Jože, NK delavec, v JLA

V tozdu Kovinsko in oblazinjeno
pohištvo

SODNIK Amalija, NK delavka, PE 3,
upokojena

ZLATNAR Julijana, PK delavka, PE 5,
upokojena

V tozdu SLOGA Moste

PLAHUTA Emilija, NK delavka (bila
sprejeta za določen čas)

REBOL Boštjan, KV mizar, v JLA

PINČIČ Marko, lesni tehnik, v JLA

V tozdu Tehnične storitve

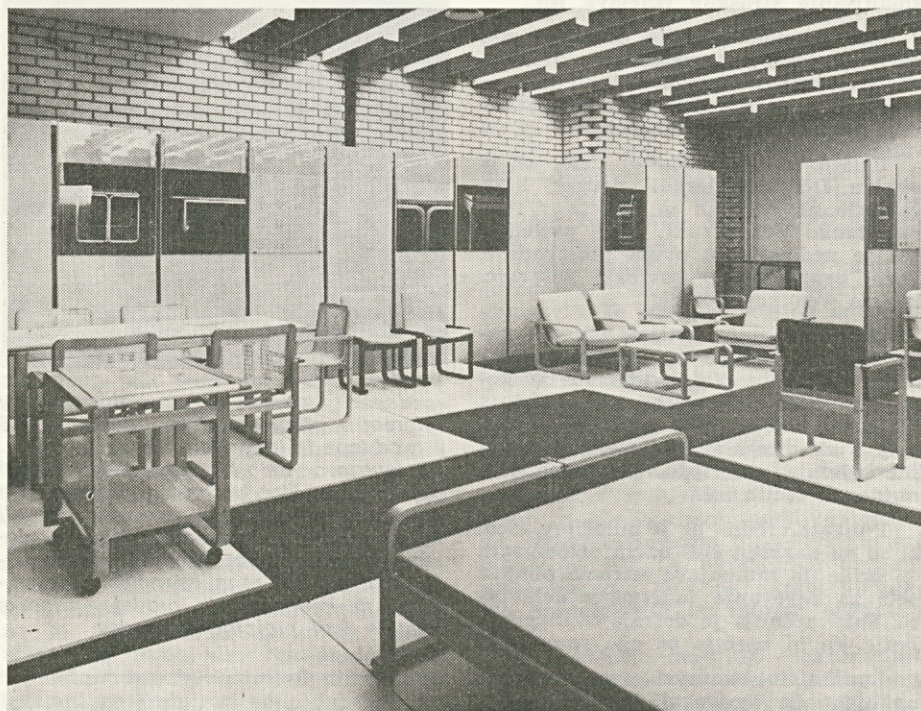
HRIBAR Marjan, NK delavec v JLA
GRADIŠEK Janez, KV obrat. elektr. v
v JLA

V skupnih službah

KOTNIK Frančiška, admin. v fin. sekt.,
upokojena

Služba za delovna razmerja

Plečnikovo priznanje za Braneta Uršiča

Predstavitel sistema L v okviru BIO 10 v Ljubljani (okt. 1984).

Ko je Brane Uršič leta 1962 kot mlad arhitekt začel svojo službo v Stolu in malo kasneje nasledil uspešno delo profesorja Nika Kralja, ki ga je ta točno deset let prej pionirsko zastavil, še ni vedel, da je pred njim enako uspešna pot. Takrat je Stolova oblikovalska šola že zaslovela. Stol je imel prvi oblikovalski biro v Jugoslaviji, katerega dejavnost je bila načrtno porajanje novih izdelkov. Kraljev zložitveni fotelj rex iz srede petdesetih let je samo potrdil, da se spleča tudi na področju oblikovanja vložiti kak dinar. Tudi osnova za delo je bila pripravljena. Tovarna, ki je že od svojih začetkov slovela po kvaliteti upognjenega pohištva, z mojstri na čelu, je prislusnila novim časom. To pa pomeni veliko, kajti marsikje oblikovalec ni mogel prodreti z neko revolucionarno idejo prav zato, ker mu niso ob strani stali mojstri.

Leta 1963 Brane Uršič oblikuje dva stola: lesenega (številka 2087) in lesen — kovinskega (št. 4033) in prejme svojo prvo javno priznanje na BIO 2 v Ljubljani. Že takrat je nase opozoril z vitkimi elementi in enostavno konstrukcijsko rešitvijo, kar je pravzaprav glavna značilnost njegovega oblikovalskega prizadevanja vse do danes. Lahko bi rekli, da dela na meji še možnega in včasih so njegove rešitve drzne in prav zato tudi lepe. Oba stola iz teh prvih let sta se lepo uveljavila tudi v proizvodnji, lesen je zdržal 20 let, medtem ko je lesno — kovinski še zmeraj v proizvodnem programu. Lahko bi rekli, da se na svoji oblikovalski poti sprehaja pred-

vsem v svetu stolov in foteljev. Domišljijo so mu burile krivulje, ki jih je videl v Thonetovi zapuščini in že leta 1967 je hotel nekaj takih krivulj prenesti v sodobno pohištvo. Rezultat tega je stol s krivljenimi stranicami.

Leta 1968 oblikuje zelo sodoben klubski fotelj UNION (št. 5555), izdelan iz barvane iverice in montažno sestavljen s posebnimi tečaji. Značilno za ta fotelj je stroga kubistična forma, ki je ublažena z zaobljenimi robovi.

Leta 1969 skupaj s sodelavci prejme Nagrado Prešernovega sklada za uspešno delo na področju razvoja in oblikovanja izdelkov.

Značilna za leto 1970 pa sta dva klubska fotelja z mizami: Barbara in Haludovo, oba projektirana po naročilu za istoimenska hotela v Dalmaciji. Fotelja sta še vedno v rednem proizvodnem programu.

Še danes je zelo priljubljena kotna garnitura oblazinjenih foteljev s funkcijo sedenja in ležanja. V proizvodnjo je vstopila leta 1972 in še danes jo z majhnimi korekturami izdelujemo. Značilnost tudi te so ravne linije. Rojstvo garniture nekoliko sovпада s programom regalov in omar UNI, tudi tu so robovi nezaobljeni. Zdi se, da je bil na začetku sedemdesetih let celoten stanovanjski program oblikovno izredno dobro usklajen.

V skladu z razvojem pisarniškega pohištva, ki je eno glavnih proizvodnih dejavnosti stola, arhitekt Uršič leta 1976 zasnuje fotelj (na različnih kovinskih podstavkih) s poliuretansko

lupino (št. 4510), ki je takoj postal uspešnica na področju opremljanja konferenčnih dvoran.

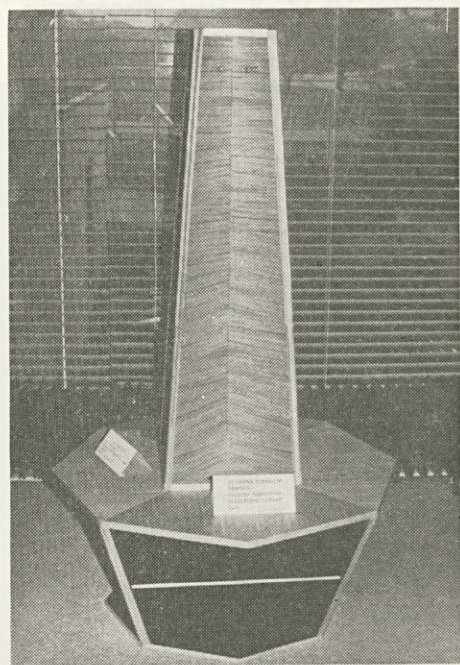
Na področju stanovanjskega in pisarniškega pohištva so znani programi UNI, K in MODUL, ki so rezultat timskega dela v razvojnem odelku pod njegovim vodstvom.

V tako imenovano butik proizvodnjo je zašel z uspešnim pisarniškim kabinetnim sistemom Delta, ki je bogatega in razkošnega izgleda, konstrukcija pa spet zelo enostavna.

V zadnjem času tudi v jugoslovanskem merilu deležno največ priznanj in publicitete (tudi v tuji strokovni literaturi) pa je lamelirano pohištvo sistem L, katerega prvi zametki segajo v jesen 1980. Sistem je širokopotezno delo, ki še zmeraj ponuja nove in nove možnosti. Osnova je lamelirani element v obliki črke L, ki ga oblikovalčeva domišljija poljubno vgrajuje v stole, mize, postelje in regale. To je v zgodovini beograjskih sejmov do sedaj tudi edino pohištvo, ki je naenkrat prejelo vsa možna najvišja priznanja — novembra 1981, lani pa še zlato medaljo na mednarodnem BIO 10 v Ljubljani.

Ta nakopičena priznanja pohištvu L pa so bila povod, da so Braneta Uršiča izbrali za dobitnika Plečnikovega priznanja s področja arhitekture za leto 1985, ki ga v spomin na našega največjega arhitekta Jožeta Plečnika vsako leto podeljujejo za najbolj vidne dosežke, običajno na področju urbanizma in stavbne arhitekture — tokrat pa prvič v zgodovini tudi za pohištvo.

Franc Steele

Obešalnik za obleko, ki so ga izdelali učenci osnovne šole Frana Albrehta, je svojevrstna »pograntacija«. Če bi bil nekoliko večji in močnejši, bi prišel prav v marsikaterem stanovanju.

Namen razstavljenega izdelka pa je bil pokazati otroško idejo in znanje.

Družbena samozaščita

»Najvarnejša je tista dežela, ki jo varuje ljudstvo
Tito 1977

Delovni ljudje in občani so sprejeli družbeno samozaščito za najprimernejšo obliko varovanja pridobitev in vrednot socialistične revolucije pred vsemi vrstami in oblikami napadov nanje. Z drugimi besedami, funkcija varnosti, ki je bila doslej le v pristojnosti države in državnih organov, je prenesena na delovne ljudi in občane. Toda postopek prenosa je očitno dolgotrajen in zaradi tega moramo v ocnah, ki jih dajemo o uspehih razvoja družbene samozaščite, upoštevati zapletenost naloge, ki jo moramo opraviti. Razvoj družbene samozaščite, zlasti podružabljanje njene dejavnosti, je v veliki meri odvisen od tega, kako se razvijajo samoupravni socialistični odnosi. To ni trenutna potreba, temveč je dolgotrajno in naporno delo. Uskladiti razvoj družbeno-samozaščitne dejavnosti delovnih ljudi in občanov ter dejavnosti državnih organov je zapletena, idejnopolična in organizacijska naloga.

Na 11. kongresu Zveze komunistov Jugoslavije je tov. Tito dejal, da je treba splošno ljudsko orambo in družbeno samozaščito uresničevati »Z delom in pri delu«, kot samoupravljalno in delovno funkcijo. Ker je pomemben pogoj za to neprestan razvoj socialističnega samoupravljanja, se neizogibno zastavljajo vprašanja: V kakšni meri smo doseženo stopnjo razvoja samoupravnih odnosov izrabili za popolnejše varovanje družbe; Kakšni problemi se pojavljajo v zvezi s tem in kaj je treba storiti, da bi izpolnili sistem družbene samozaščite.

Z družbeno samozaščito se vse bolj ukvarjajo samoupravni organi, družbeno politične organizacije, delegatske skupščine in drugi organi. Toda kljub temu se pri njenem uresničevanju čuti razkorak med načelnimi opredelitvami in nekdanjo družbeno prakso.

DRUŽBENA SAMOZAŠČITA NI POVSOD IN V CELOTI NAČIN OBNAŠANJA, ŠE MANJ PA VSAKDANJA DEJAVNOST DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV, NJIHOVIH DRUŽBENIH, SAMOUPRAVNIH IN DELOVNIH OBLIK ORGANIZIRANJA.

Družbeno samozaščito delovni človek uresničuje neposredno s svojo dejavnostjo, zlasti v celotnem političnem mehanizmu in delegatskem sistemu, v katerem deluje. Ko gre za neposredno uresničevanje družbene samozaščite, moramo ugotoviti, da se ne uresničuje načelo »Z delom in pri delu« in da v vseh okoljih niso ustvarjene razmere, da bi bil delovni človek zares subjekt družbene samozaščite. Na tej poti so največja ovira dokaj pomembni ostanki birokratskih, etastičnih in skupinsko lastniških odnosov. So pa še druge ovire, na primer premajhna poučenost, preveč poudarjena vloga po-

klicnih organov, premalo načrtna politična dejavnost, premajhna krepitev družbene zavesti o potrebi varovanja družbenih potreb in drugo.

To razliko med načelnimi opredelitvami in življenjsko prakso je mogoče odpraviti s premišljenim političnim organiziranjem delovnih ljudi in občanov, zlasti pa z reševanjem stvarnih težav. Težko jih je namreč pritegniti k družbeno samozaščitni dejavnosti samo na osnovi splošnih ugotovitev o problemih pri varovanju družbenega premoženja, samoupravnih pravic, pri protipožarni zaščiti in drugje. Pred nami je zelo zahtevna naloga, da stalno obveščamo delovne ljudi o problemih in stanju družbene samozaščite zlasti na zborih delavcev in zborih ljudi v krajevnih skupnostih, kar mora biti redna praksa.

Z odločilnim upiranjem vsakršnemu ogrožanju bomo ustvarili tak preventivni samozaščitni organizem, ki bo pravočasno preprečil vse napade na ustavno ureditev, družbeno premoženje, samoupravne pravice delovnih ljudi in občanov in drugo. Z nenehnim razvijanjem samozaščitne kulture vsakega posameznika in krepitevijo družbene zavesti v celoti se ustvarjajo vse večje možnosti za popolno uresničitev družbene samozaščite.

S POPOLNIM IN PRAVOČASNIM OBVEŠČANJEM DELOVNIH LJUDI IN OBČANOV O VSEH VPRAŠANJIH

(Nadaljevanje na 6. strani)

Med izrečenimi in napisanimi besedami je razlika, čeprav se čudno sliši.

Če besede tako napišemo, kot so izrečene, dobe nekako drugo vsebino, ki je običajno močnejša.

Če pa te besede ostanejo nenapisane, so lažje. Gotovo tudi zato, ker jih že naslednji trenutek ne slišimo več, morda si zapomnimo le njihove vsebine.

* * *

»Ko je šla čistilka v pokoj in oddelek nekaj dni ni imel nove, je bilo vse zasvinjano, ko pa je v nekem drugem oddelku nekdo od vodilnih manjkal več kot mesec, se ni skoraj nič poznalo.«

* * *

Ko so šli letos prvi Stolovci v pokoj, so za darilo dobili lepe, velike pepelnike. Pa ne zato, da bi ga potem katera naša upokojenka vrgla možu v glavo in tudi ne zato, da bi se kak naš upokojenec naučil kaditi.

Za ti dve zadevi so bolj »primerna« mlajša leta, upokojencem pa so pepelniki namenjeni za spomin.

* * *

»Odkar sem v pokoju, imam doma toliko dela, da ga preprosto ne morem opraviti!«

»Kako si pa prej vse naredila, ko si hodila na delo?«

* * *

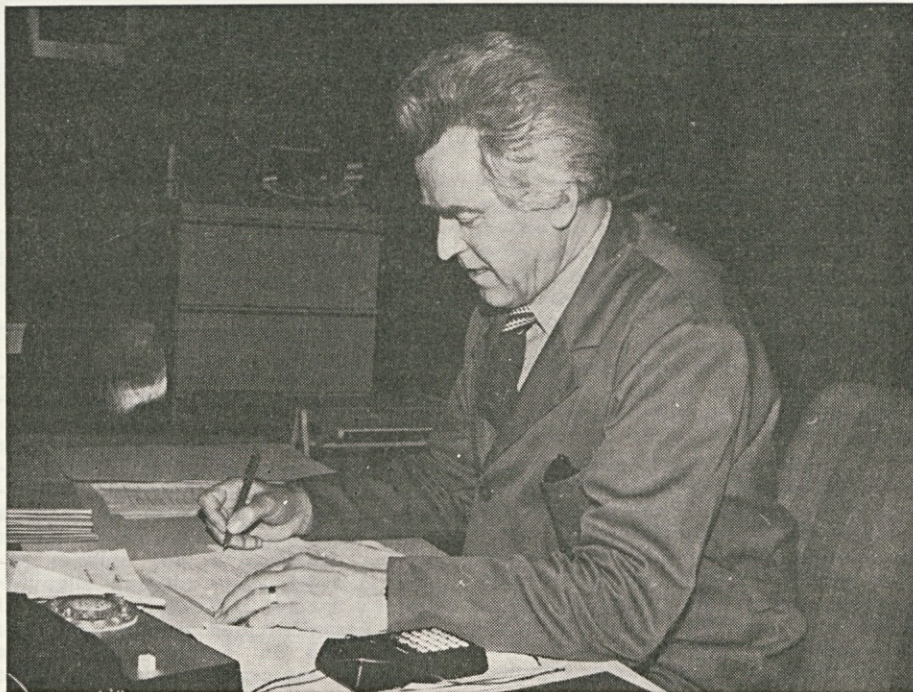
»Sedaj, ko si v pokoju, boš pa lahko počival.«

»Kje pa! Pri zidarjih vedno rabijo pomočnike!«

* * *

»Ti si delavec pred upokojitvijo, pa normo lahko presegaš, jaz sem pa mlad, pa je ne morem.«

Seveda, tako neumen, da bi bil ves dan na delovnem mestu, pa vendar nisem.«

Ljotze Kobetič za pripravo dela v tozdih 3, 4, in 5 in za inženirske posle. Ob srečanju za Glasilo se je nasmejal in povedal, da so dosedanja delovna leta zares hitro minila. Dela je bilo veliko, ob tem pa ti čas kar prehitro mine.

Ljotze ima tri desetletja dela in pet desetletij življenja. Želimo, da bi bil tako delaven in zdrav tudi v prihodnje.

V ZVEZI Z VARNOSTJO DRUŽBE JIH BO LAŽJE MOBILIZIRATI

Tako bodo v večji meri občutili potrebo, da tudi to obveznost redno izvajajo in da na ta način razširijo svoje ustavne pravice. Ob hitrejši družbeno politični akciji, boljšem usklajevanju, enotnosti in izogibanju vsemu, kar demobilizira ljudi, bomo ustvarili tako razpoloženje, ki bo utrjevalo varstvo vseh družbenih pridobitev in družbene koristi približalo osebnim. To je zelo pomembna, dolgotrajna in zgodovinska naloga.

Pri vodenju idenje in politične akcije, zlasti proti birokratsko-etatistični miselnosti in nezaupanju, s katerim se še vedno srečujemo, je vloga Zveze komunistov in Socialistične zveze nenadomestljiva. Moramo si neprestano prizadevali, da bi dosegli boljšo organiziranost in pravne temelje za uresničevanje družbene samozaščite. Ne smemo pozabiti, da se pravice in obveznosti delovnih ljudi in občanov na področju samozaščite ne uresničujejo same, temveč le ob ustrezni družbeni organiziranosti. Kot kažejo dosedanje izkušnje, nismo neiznajdljivi pri urejanju institucionalnih in pravnih zahtev.

VSE VEČJA JE RAZDALJA MED STEVILNIMI OBLIKAMI ORGANIZIRANE IN PRAVNO UREDITVIJO TER DEJANSKO AKTIVNOSTJO DELOVNIH LJUDI KOT TEMELJNEGA SUBJEKTA DRUŽBENE SAMOZAŠČITE

Zato je treba podružabljanje samozaščite ocenjevati s stališča dejavnosti vsakega delavca in občana, ne pa po številu komisij, svetov, komitejev in drugih teles.

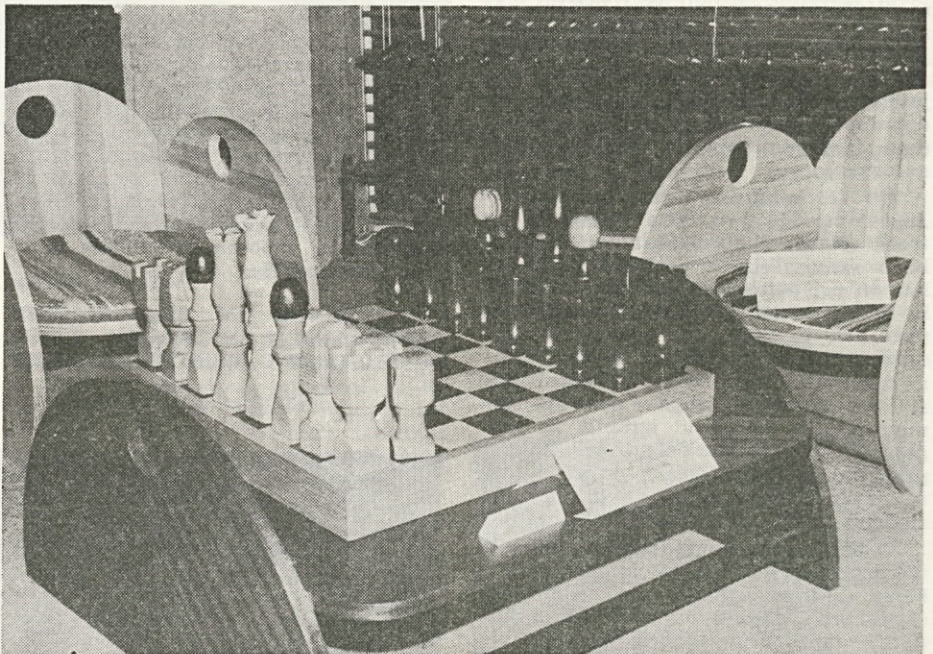
Za nadaljnji razvoj družbene samozaščite, za njeno uresničevanje »Z delom in pri delu« je enako pomembno, da se varovanje tajnosti in varuštvo na področju obveščanja omeji do te mere, da bosta omogočala pobude vseh subjektov in nosilcev družbene samozaščite. Treba se je odločno upirati razglasanju nedotakljivih tem v vseh okoljih, kjer se pojavljajo taka prizadevanja. Tak odnos do družbene samozaščite onemogoča delovnemu človeku ne le, da bi bil pravočasno obveščen, kar je nujno za vsako reorganizirano dejavnost, temveč tudi da bi družbeno samozaščitno učinkovito deloval. Take zadeve so ocena stanja družbene samozaščite v nekem okolju, ocena ogroženosti in politično-varnostnega stanja ter odločitve ukrepov, ki jih je treba storiti v tem okolju.

V nekaterih skupnostih delovni ljudje in občani še vedno niti formalno, niti dejansko ne sodelujejo pri varovanju družbenega premoženja, samoupravnih pravic, v protipožarni zaščiti, v nekaterih okoljih pa niti pri preprečevanju organizirane sovražne dejavnosti. V združenem delu prijavljajo samoupravnim delavskim kontrolam, delavskim svetom in drugim organom le redke tatvine, poneverbe ali poskuse preprečevanja samoupravljanja.

Toda tam, kjer so se pokazali zaupanje do delovnega človeka in občana, kjer so ga temeljito seznanili z možnimi oblikami škodljivega delova-

Učenci, učitelj in ravnatelj šole Fran Albreht iz Kamnika so navdušeno pripovedovali, kako je za razstavo »Pohištvo malo drugače« nastajal njihov šah, mizica, stolčki in obešalnik.

Prvonagrajena sedežna garnitura v skoraj naravni velikosti z zelo lepim šahom je takoj pritegnila pogled obiskovalcev. Celotno izkušeno mizarji so se spraševali, če so mogli učenci osnovne šole zares to sami oblikovati in narediti.

nja in napadov na naše temeljne družbene vrednote in kako lahko to preprečimo, so dosegli zelo lepe uspehe.

Uspehi pri uresničevanju družbene samozaščite med zimskimi olimpijskimi igrami v Sarajevu prepričljivo kažejo, kaj lahko dosežemo, če je vsak občan dobro organiziran, če ve, kaj je splošna družbena in kaj njegova naloga in kolikšna je njegova odgovornost za varnost. Učinkovita zaščita, ki so jo uresničili med zimsko olimpiado v Sarajevu in dobro uresničevanje družbene samozaščite med turistično sezono v SR Hrvatski kažeta, da ob učinkovitih poklicnih organih državne varnosti, organih za notranje zadeve in upravnih organih ne moremo pri opravljanju varnostnih nalog z ničemer zamenjati množice dobro organi-

»Ali se res tvoja sosedra razumeš kot golobčka?«

»Res. Enkrat on leti čez vrata, drugič ona skozi okno.«

* * *

Lovec in žena

On: Pohiti že, no, kaj se tako obiraš, veš, da bom vse zamudil!

Ona: Kam se ti možek tako mudi, boš že dobil svoje rožičke!

* * *

Mamica in hči

Mamica: Draga hči, sedaj je čas, da ti povem nekatere stvari, ki jih boš rabila v življenju, preden se srečaš s fantom. Kot veš, gre ljubezen skozi želoдец...

Hči: Draga mamica, za ljubezen sem našla bolj prijetno pot, pa še nižja je.

ziranah delovnih ljudi in občanov. Pravočasna in temeljita obvestitev o nameravani sovražnikovi diverzantski dejavnosti na avtobusni postaji v Zagrebu, v trgovini Nama v Zagrebu in nekaterih gostiščih sta spodbudili odgovorno in zavestno ravnanje ljudi. In prav to je preprečilo veliko gmotno škodo in tudi človeške žrtve. Toda vse kaže, da takih izkušenj ne uporabljamo dovolj.

KO GOVORIMO O PODRUŽBLJANJU DRUŽBENOSAMOZAŠČITNIH NALOG, MORAMO OPOZORITI NA PROBLEM PREŠIROKE ORGANIZIRANOSTI

Delovna telesa za družbenosamozaščito in ljudsko obrambo moramo ustanovljati bolj premišljeno. Naloge družbene samozaščite so številne in različne, to pa otežuje njihovo učinkovito opravljanje. Razni organi in telesa za usmerjanje družbene samozaščite so nujni, vendar moramo njihovo delovanje in učinkovitost ocenjevati glede na to, koliko prispevajo k pravočasnemu ugotavljanju virov nevarnosti.

Tista telesa, ki pripomorejo k temu, da delovni ljudje in občani uspešno opravljajo družbeno samozaščitne naloge, so koristna. Tista pa, ki k temu ne pripomorejo, ne opravljajo svoje temeljne naloge in so nepotrebna.

Omeniti moramo delovanje komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ker so v kratkem času dokazali, da uspešno usklajujejo delo ter operativno in politično delujejo v vseh okoljih. Toda kljub njihovem pomembnemu prispevku k stvarnejšemu ugotavljanju politično varnostnih razmer v posameznih okoljih in primernemu usklajevanju obrambnega in družbenosamozaščitnega delovanja, so ponekod delali v nasprotju s stališči in sklepi 11. kongresa ZK Jugoslavije. Ponekod so se poskušali zapirati pri svojem delu, vsiljevati svojo voljo organizacijam ZK, probleme reševati na birokratski način, vendar je ZK preprečila te nepravilnosti.

KOMITEJI NAJ SPODBUJAJO, USMERJAJO IN PREDLAGAJO USTREZNE UKREPE IN REŠITVE, NE PREVZEMAJO PA NAJ NALOG, KI SODIJO V PRISTOJNOST DRUGIH DEJAVNIKOV DRUŽBENE SAMOZAŠČITE

Edino tako bodo komiteji pripomogli k splošni pritegnitvi ljudi k družbenosamozaščitni dejavnosti, delegatska sestava komitejev pa bo obvezovala vse dejavnike, da bodo delovali učinkoviteje in odgovorneje.

Pred nami je zapleten in dolgotrajen proces vračanja odtujene moči. Uspeli ga bomo izpeljati z vsestransko in organizirano dejavnostjo vseh družbenih dejavnikov, zlasti zavednih socialističnih sil. Naloga ni lahka, ni preprosta, toda vsebuje pomembne zgodovinske opredelitve zveze komunistov in tovariša Tita — da je delovni človek temeljni dejavnik in pobudnik svobodnih in človekoljubnih prizadevanj v naši socialistični federativni republiki Jugoslaviji nasploh, zlasti pa na področju družbene samozaščite.

Franč Pestotnik

Dvanajst let dupliškega Interierja

Letos praznujemo 12. obletnico obstoja Stolovega Interierja na Duplici.

Po sklepu delovne organizacije Stol Kamnik je bil 3. 3. 1973 odprt razstavi salon Interier Duplica. Za tisti čas — in tudi še danes — je veljala ta prodajalna za eno najlepših v Sloveniji. Pravilnost poslovne odločitve se je potrdila že v odmevu javnosti, kot tudi že na sami otvoritvi, ko je bilo prisotnih preko 1000 obiskovalcev — potencialnih kupcev. Ekipa delavcev razstavno prodajnega prostora je bila pred povsem novo nalogo, kako brez predhodnih delovnih izkušenj in vzorca, čim bolj uspešno zadovoljiti maloprodajo in tako čim bolj opravičiti svoja nova delovna mesta.

Organizacija dela: Začeli smo z deljenim delovnim časom, kar pa se je kmalu izkazalo kot neustrezno, kajti tovrstna prodaja zahteva neprekinjen delovni čas; še isto leto smo ga prilagodili novim delovnim potrebam. Poleg subjektivnih težav ob novem načinu prodaje, so bile v prvem letu tudi motnje, ki zadevajo oskrbo in ponudbo, na kar tudi delovna organizacija — ustanovitelj, ni bila pripravljena. Ne glede na to je bil poslovni uspeh pozitiven.

Analiza poslovnega uspeha pokaže na nekatere pomanjkljivosti:

— program za maloprodajo je bil sicer dobro izbran, hiba pa sta bila slaba kvaliteta pri določenih programih in dolgi dobavni roki.

— prodaja individualnim kupcem se je šele začela in s tem v zvezi so nastopile tudi večje zahteve.

V naši ponudbi je izrazit deficit otroškega programa, kar bi lahko predstavljalo znaten delež pri reorganizaciji programa.

70. obletnico delovne organizacije industrije pohištva Stol smo praznovali v razstavnem prostoru; ob tej priliki so bile izrečene mnoge pohvale, s strani vidnih osebnosti naše javnosti, tako glede preudarne poslovne odločitve kot tudi glede na ponudbo in prve poslovne rezultate.

V obdobju 1973 — 1981 smo redno dosegali in presegali naše planske obveznosti, ne glede na relativno slabo stimulacijo delavcev.

V letu 1983 smo našo ponudbo osvežili z novim programom PRINCIP, nove so tudi nekatere sedežne garniture. Rezultati so takoj vidni v pospešeni prodaji.

Novi način nagrajevanja dela je terjati tudi novo reorganizacijo dela v poslovalnici. Od 13 delavcev smo porazdelili delo na 7 delavcev: poslovodja, 4 prodajalke, skladiščnik in šofer. V tej sestavi smo organizirali tudi še danes.

Kratka analiza prodaje pokaže, da so naši kupci glede na regionalni vidik zastopani takole: Kamnik 1 odst., Ljubljana 50 odst., Kranj 30 odst., Domžale 10 odst., ostalo 9 odst. Glede na socialno strukturo pa: srednja izobrazba 20 odst. pretežni delež višja izo-

brazba, ostali manj pomembno (kriterij: gotovinska prodaja).

Iz navedenega lahko ugotovimo, da naši programi ne zadovoljujejo vseh struktur kupcev, kar bi bilo treba upoštevati pri novih programih. Hkrati pa bi bilo treba razširiti ponudbo tudi na vzporedne asortimane, ki dopolnjujejo naš program, a mu niso konkurenčni. Slednjo pomanjkljivost smo skušali premostiti z uvedbo preprodaje:

- kuhinja Lipa,
- Veletekstil-Ljubljana,
- Eksperimentalna tkalnica Kamnik,
- Lesna-Slovenj Gradec,
- Meblo-Nova Gorica.

Ta naša dopolnitev ponudbe se je izkazala za pozitivno, nad vsemi pričakovanji, kar potrjuje pravilnost prejšnjih ugotovitev, čeprav smo bili deležni tudi določene kritike.

Dosedanji 27% delež maloprodajne realizacije naše poslovalnice se je v 12-letnem obdobju izkazal ob danih pogojih kot realen. V poslovnem letu 1984 pa smo na vseh programih presigli plane zaradi specifičnosti v ekonomskih gibanjih našega gospodarstva, kar pa v nobenem primeru ne bi smelo služiti za osnovo planskim obveznostim v letu 1985. Ta anomalija pa se je izkazala že takoj v prvem kvartalu leta 1985, ko v danih realnih možnostih ne moremo doseči planskih obveznosti, posledica pa se izkazuje seveda tudi v osebnem dohodku delavcev.

Delavci prodajalne Interiera se dobro zavedamo, da rezultati, doseženi v 12-letnem obdobju, niso samo rezultati našega dela in prizadevnosti, ampak smo v delovni organizaciji Stol samo član in člen verige, pri čemer gre zahvala tako vsem tozdom in vodstvu tozdov in skupnim službam, s katerimi smo praviloma dobro sodelovali in so bili pripravljeni prisluhniti našim tekočim problemom.

Računajoč s tem, smo prepričani, da bomo lahko tudi v prihodnje dosegali dobre poslovne rezultate v prid naše in širše skupnosti.

Peter Slapnik

»Tri zadeve me zelo zanimajo«, je rekel osemletni Bojan. »Televizija, igrače in šola.«

»Ali ne bi vrstnega reda nekoliko spremenil«, je vprašal očka.

»Igrače, televizija in morda šola!«

Pogovarjali sta se dve mami. Prva je tožila:

»Moj sin se je zelo slabo poročil. Vse mora narediti ženi. Pospraviti, oprati, pomiti posodo, hoditi in trgovino.«

Druga pa se je pohvalila:

»Moja hči pa ima zelo dobrega moža. Vse ji naredi, pospravi stanovanje, v kuhinji ji vse naredi in celo zajtrk ji prinese v posteljo.«

Formirana je služba za kontrolo kvalitete

V programu gospodarske usmeritve DO Stol Kamnik za obdobje 1984 in 1985 leto smo si med drugim zastavili nalogo, da izboljšamo kvaliteto naših izdelkov na tržišču. V ta namen je bila imenovana delovna skupina, ki je pripravila predlog nove organiziranosti in delovanja službe za kontrolo kakovosti. Predlog je bil na Poslovnem odboru z manjšimi pripombami sprejet in v decembru 1984. leta tudi realiziran.

Služba za kontrolo kakovosti je organizirana kot samostojna služba na nivoju DO v sklopu DSODSP in podrejena glavnemu direktorju. Iz prejšnje oblike dela kontrolorjev po tozdihi višji censi razred na domačem in tujem tržišču;

- dosegati moramo višji kvalitetni nivo končnih izdelkov in s tem tudi višji censi razred na domačem in tujem tržišču;

- nadzirati moramo kvaliteto materialov in polizdelkov v proizvodnem procesu ter spremljati količino izmeta;

- poenotiti moramo kriterije kvalitete v celi DO;

- doseči moramo neodvisnost in samostojnost službe v svojem delovanju in odločanju glede zahtevnega nivoja kvalitete vhodnih materialov, polizdelkov ter končnih izdelkov v skladu z možnostmi obstoječe tehnologije na eni strani ter zahtevami tržišča na drugi strani;

- koordinirano reševati tekočo problematiko kvalitete z ostalimi služ-

bami, ki s svojim delovanjem vplivajo na kvaliteto izdelkov itd.

V času, v katerem se nahajamo, bo vse težje povečevati dohodek na račun povečevanja proizvodnih kapacitet. Težiti moramo k temu, da dosežemo višji kvalitetni nivo naših proizvodov, tako na domačem trgu kot tudi v izvozu. Če bo kvaliteta višja, bo lahko tudi cena ter s tem v zvezi večji dohodek. Kakovosten izdelek pa lahko nastane le s koordiniranim delom v vseh fazah njegovega nastajanja. Te so predvsem naslednje:

- raziskava trga in zahtev kupcev glede kakovosti izdelkov;

- razvoj izdelkov in zagotovitev kakovosti izdelkov že v fazi projektiranja;

- zagotovitev kakovostnih surovin in repromaterialov;

- izbira ustrezne tehnologije ter priprava vseh kontrolnih predpisov za obvladovanje kakovosti v proizvodnji;

- realizacija predvidene kakovosti izdelkov v proizvodnji;

- kontroliranje planirane kakovosti vhodnih materialov polizdelkov ter končnih izdelkov v proizvodnji.

Iz navedenega je razvidno, da moramo kakovost v izdelek ugraditi, pri čemer morajo sodelovati tako delavci prodaje, razvoja, nabave, tehnološke priprave dela, proizvodnje, pa do delavcev v kontrolni službi.

Delokrog službe za kontrolo kakovosti je širok, predstavili vam bomo le glavna področja njenega delovanja:

1. Vhodna kontrola

Delimo jo na dva področja in sicer:

a) kontrolo kvalitete vhodnih materialov in polizdelkov v internem prometu (med PE in tozdi);

b) vhodno kontrolo materialov in polizdelkov zunanjih dobaviteljev;

ad a) Kvalitetne izdelke lahko naredimo samo iz kvalitetnih materialov in polizdelkov, zato je nujno, da nadziramo ustreznost le-te že na vhodu v proizvodni proces. Iz celotne količine prispelega materiala ali polizdelkov kontrolor vzame vzorec, ga pregleda in ugotovi skladnost kvalitetnih karakteristik z zahtevanimi. Če ugotovi večje napake ali celo škart, predlaga vodstvenim delavcem v PE, da material ali polizdelke vrnejo na skladišče dobavitelja v prebiranje ali dodelavo. V izjemnih primerih kontrolor pregleda kompletno dobavljeno pošiljko (PRIN-CIP okvirji, kromirano ogrodje...)

ad b) Vhodna kontrola mora kontrolirati tudi kvaliteto materialov in polizdelkov zunanjih dobaviteljev zato, da preprečimo zastoje v proizvodnji v fazi porabe zaradi eventualne neustreznosti le-teh. Kontrolo kvalitete izvajamo ob priliki dobav predvsem tistih materialov in polizdelkov, ki so rizični za zastoje v proizvodnji. Ko prispe pošiljka materiala na skladišče, skladiščnik opravi količinski prevzem, obenem pa pokliče vhodnega kontrolorja, da opravi še kvalitetni prevzem pošiljke.

2. Medfazna kontrola

Bistvena postavka ekonomike poslovanja proizvodnega tozda oziroma DO je materialni strošek, zato moramo le-tega zmanjšati na najmanjšo možno mero. Da pa bomo to dosegli, moramo nadzorovati materialno porabo v proizvodnji z normativi porabe materialov ter kvaliteto obdelave materialov in polizdelkov skozi ves proizvodni proces in ne šele na koncu, kjer izločamo nekvalitetne polizdelke in so leti poleg stroška materiala, obremenjeni še s stroškom izdelave. To funkcijo odkrivanja napak, bodisi materialov ali obdelave v proizvodnem procesu, lahko prevzame učinkovito organizirana medfazna kontrola. Odgovornost za kvaliteto polizdelkov in izdelkov se vodstvenim in vodilnim kadrom v obratu s tem nič ne zmanjša, medfazna kontrola jim pri tem le pomaga in soodgovarja.

Kontrolor spremlja kvaliteto materiala ter obdelave s slučajnimi obhodi proizvodnih delovnih mest vsaj 2 do 3-krat na izmeno. Na vseh pomembnejših točkah delovnega procesa vzame vzorec polizdelkov, jih kvaliteto pregleda, ugotovi skladnost izdelave z načrtom oziroma kosovnico ter rezultate vzorčenja vpiše v kontrolne dokumente. Zaželeno je, da to opravi ob prisotnosti mojstra. Če kontrolor z vzorcem ugotovi nenormalno visok odstotek slabih polizdelkov oziroma napak, zahteva od mojstra, da napako odpravi, slabe polizdelke pa izloči iz nadaljne obdelave. Če kontrolor ob naslednjem obhodu ugotovi stanje enako prejšnjemu, sme zahtevati od mojstra ustavitve proizvodnje, o čemer mora takoj obvestiti vodjo obrata in vodjo kontrolne službe. Odločitev slednjih dveh je dokončna. Če medfazni kontrolor ne

V kontejnerje za odpadke vsak delovni dan vozimo neuporabne ostanke iz naših delavnic. Nekateri kontejnerji stoje na vidnih mestih, drugi so bolj pri kraju. Tako za mimoidoče, za Stolare delavce pa je prostor za tovarniško ograjo dvorišče, po katerem se tudi vidi, koliko damo na urejenost.

Tudi mladinci bi bili lahko pri odstranjevanju smeti in drugih navlak aktivnejši. Posebno v tem pomladanskem času, ko bi morali pospraviti že marsikaj izpred me-secev.

reagira na evidentno slabo kvaliteto polizdelkov v proizvodnji, nosi skupaj z mojstrom vse posledice materialne in disciplinske odgovornosti.

3. Končna kontrola

Ce je medfazna kontrola dobro opravila svoje delo, potem se praktično na končni montaži in odpremi ne bi smel pojavljati izmet. Ker pa je to, vsaj v začetnem obdobju le težko zagotoviti, solidnost do kupcev pa ne želimo izgubiti, moramo pred embalaranjem še vsak izdelek totalno pregledati. Če pa embaliramo izdelke po polizdelkih in če ni pričakovati posebnih težav, lahko pregledujemo vzorčno. Vendar pa moramo ob takih primerih na vsako izmeno vsaj enkrat izvesti poskusno suho montažo kompletnega izdelka. Končni kontrolor z žigom potrjuje kvalitetni prevzem izdelka, tudi polizdelka, čeprav jih kontrolira le vzorčno. V primeru reklamacije lahko preko žiga ugotavljamo odgovornost kontrolorja, če je vidno napako na izdelku ali polizdelku spregledal.

4. Reklamacije

Služba za kontrolo kakovosti spremlja in analizira reklamacije tako na domačem trgu kot tudi v izvozu ter po potrebi predlaga ustrezne ukrepe, posebno še, če se reklamacije na nekem izdelku ponavljajo. Mesečno, tromesečno in letno služba na osnovi podatkov servisne službe izdela poročila o vrsti, količini in vrednosti reklamacij.

5. Kontrola komercialnih vzorcev ter razstavnih eksponatov

Komercialni vzorec je običajno prvi stik kupca z artiklom, ki reprezentira bodočo serijo. Biti mora takšen, kakršnega je proizvodnja sposobna izdelati, pa tudi tak, da zadovolji kupčeve želje in zahteve. Glede na to, da ti vzorci običajno niso serijsko izdelani artikli, jih mora kontrolna služba pred odpremo kupcu obvezno pregledati, da se izognemo eventualnim napakam, ki imajo običajno za posledico slabši komercialni uspeh artikla.

Tudi razstavniki eksponati na sejmiših po svetu in naših razstavnih prostorih predstavljajo neposreden kontakt potencialnih kupcev z našim proizvodnim programom. Zato morajo biti ti izdelki brezhibni, da zaradi nepotrebnih napak (odrgnine, malomarna montaža) ne izgubljam kupcev. Kontrolna služba je dolžna vsaj enkrat mesečno pregledati stanje razstavnih eksponatov ter ustrezno ukrepati.

To je nekaj glavnih nalog, ki jih služba poskuša kar najbolje opraviti. Zavedamo se, da sami, brez podpore in pomoči sodelavcev, ki tako ali drugače sodelujejo pri ustvarjanju in realizaciji stolovega proizvodnega programa ter njegove kvalitete, ne moremo dosegati željenih uspehov. Le s skupnimi močmi bomo dosegli začrtane cilje ter nivo tradicionalne Stolove visoke kvalitete.

Tone Šimenc

Prijatelja se pozno vračata domov. Pa vpraša prvi: »No, kaj boš rekel ženi, ko boš prišel domov?«

»No kaj bom, hk, rekel, ja, kaj neki, hk — dobro jutro bom rekel!«

* * *

Mož se nadelan vrne domov in tipa po sobi, pa pravi:

»Angelca, začni me zmerjat, sicer ne bom našel postelje.«

* * *

Moderna zakonska para se odločita, da za nekaj časa zamenjata partnerje. Cez en teden reče prvi mož: »Bilo je še kar zanimivo, toda zanima me, kaj delata najini ženi?«

Zelo lep stol PAV, ki je tokrat svoj rep naslonil kar na omaro... (F. Stele)

Denarna pomoč lačnim otrokom v Afriki

Dne 8. 2. 1985 je aktiv Rdečega križa Stola prejel dopis Občinske organizacije Rdečega križa Kamnik, da se priključimo akciji zbiranja denarne pomoči, ki jo organizira Rdeči križ Slovenije in Jugoslavije. Tudi SZDL Jugoslavije je precej pripomogla za širšo izpeljavo akcije.

Naš aktiv je prejel denarne darilne bone, ki pa jih je bilo precej manj, kot bi jih potrebovali. Zato smo zbirali poleg darilnih bonov še prostovoljne prispevke. Odziv in čut delavcev v naši delovni organizaciji Stol je bil enkraten.

RTV Ljubljana in ostala sredstva za obveščanje so dobro opravila svoje delo in prikazala sedanje stanje v Afriki, kjer v desetih državah trpi hudo lakota in žejo okrog 150 milijonov ljudi zaradi večletne suše.

Rdeči križ Jugoslavije je že večkrat poslal pomoč, nujno potrebno pa je to pomoč še ponoviti. Vse države sveta so se pridružile tej humani akciji. Zamislimo se, koliko hrane je potrebno za toliko ljudi, da vsak dobi na dan samo en obrok hrane, kar je na meji za preživetje. Nikakor pa ne smemo pozabiti, koliko je potrebnih zdravil, ker se ob hudem pomanjkanju hrane in vode pojavijo različne bolezni, ki so vedno spremljevalec ob taki katastrofi.

Vsa denarna sredstva, ki so jih zbrali v delovnih organizacijah in Krajevnih skupnostih občine Kamnik, so

nakazana na žiro račun: Republiška organizacija Rdečega križa, Ljubljana, Mirje 19, št.: 50101-678-51579 z oznako — »boni OO RK Kamnik za pomoč AFRIKI«. Vsa zbrana sredstva so namenjena izključno za hrano in zdravila.

Vsem sodelavcem delovne organizacije Stol se za zbrana denarna sredstva v imenu Občinske organizacije Rdečega križa Kamnik iskreno zahvaljujemo, še posebej pa vsem poverjenikom našega aktiva Rdečega križa Stola za požrtvovalno delo.

Objavljamo spisek za vse oddelke, PE in tozde delovne organizacije Stol, koliko je bilo zbranega denarja:

TOZD-1

skladišče 10	1.000 din
skladišče 90	1.090 din
PE-4 — krivilnica	3.300 din
skl. žaganega lesa, žaga	2.650 din
grobi razrez lesa	7.800 din
struženje	4.800 din

PE-4 skupaj 18.550 din

PE-6	5.550 din
PE-7	10.800 din
PE-8 — strojna mizarna	9.270 din
montaža	7.510 din

PE-8 skupaj 16.780 din

TOZD-1 skupaj 53.770 din

TOZD-2 13.960 din

TOZD-3

PE-5 tapetniška, neserijska	10.300 din
PE-3 — kovinska	1.440 din
PE-0 — Motnik	1.670 din

TOZD-3 skupaj 13.410 din

TOZD-4 2.000 din

TOZD-5

Energetika	700 din
SM — 512	3.090 din
SM — 522	2.370 din

TOZD-5 skupaj 6.160 din

TOZD-8 1.650 din

TOZD-9 3.800 din

DSODSP — SRTI	2.100 din
SPP	1.000 din
OŠDP	2.300 din
splošni sektor	1.700 din
DSODSP — ostali	5.250 din

DSODSP skupaj 12.350 din

Delovna organizacija »STOL«

skupaj 107.100 din

Dne 26. 2. 1985 je zbran denar prevzela tov. Marija Zagorc, sekretar Občinske organizacije Rdečega križa Kamnik in nakazan je bil na žiro račun, takoj ob prevzetju. Preden sem denar oddal, sem s tem seznanil glavnega direktorja tov. Borisa Zakrajška in direktorja splošnega sektorja tov. Janka Gedriha, ki sta pregledala celotni spisek, kot je objavljen.

Potrdilo je lahko na vpogled v sektorju SPP — šifracija.

Predsednik Aktiva Rdečega križa Stol: Jože Vogrinec

Prijetno srečanje z letošnjimi upokojenci

Petnajstega marca so se v sejni sobi v II. nadstropju upravne stavbe sešli letošnji upokojenci, Stolov direktor in vodja finančne službe, Boris Zakrajšek in Peter Jeglič, predsednik sindikata Maks Vukmir in predsednik akcijske konference ZK Lojze Stros in še nekateri drugi delavci, ki so bili v neposredni delovni zvezi z našimi letošnjimi upokojenci.

Kot je povedala Breda Kukanja iz kadrovskega sektorja, bo srečanje z našimi novimi upokojenci vsak naslednji mesec za delavce, ki so se upokojili v preteklem mesecu, začeni z novim letom 1985. Februarja takega srečanja ni bilo, ker ni šel v Stolu januarja nihče v pokoj.

Za vsa dosedanja srečanja, pa naj so bila letna z vsemi našimi upokojenci ali z upokojenci tekočega leta, lahko rečemo, da so bila zelo prijetna. Upokojenci so vedno ljudje, ki so svoje obveznosti že izpolnili. To so izkušeni delavci, ki vedo, kaj je delo in dolgoletni vsakodnevni trud, da je zadoščeno potrebam delovne organizacije in lastnim stroškom preživetja. Če morda v preteklih srečanjih vendar česa nismo tako točno opravili, kot je bil morda kdo prepričan, da bomo, je bilo nenamerno naključje, ki ga ni nihče napravil nalašč ali iz nezavzetosti. Zela je bila že od vsega začetka ista: Našemu, starejšemu ali »novemu« upokojencu nuditi prijetno srečanje, kjer se bo zopet sestal s svojimi nekdajnimi sodelavci in se v pogovoru spomnil vseh prijetnih dni, ki jih je preživel v Stolu. Naši upokojenci bodo to radi potrdili; in veseli smo, da je tako.

Z vsemi upokojenci se radi srečamo. Kaj je prijetnejše kot pogovor o delu, o nelahkih delovnih obvezah, ki so jih marljivi ljudje vendar radi izpolnjevali in je bilo prenekateremu hudo, ko je moral oditi v pokoj. Gotovo se ne motimo, če rečemo, da vez med našimi upokojenci in Stolum živi in stiski rok in nasmeh ljudi ob vsakem ponovnem srečanju niso zadeve za dober vtis, temveč resnična doživetja.

Na upokojenska srečanja ne hodijo ljudje samo iz dupliških blokov in okoliških vasi, temveč iz vseh krajev, kjer naši upokojenci živijo. Občinske in republiške meje tukaj niso pomembne. Prav tako skoraj ni ovira slabše vreme in še velikokrat nekoliko slabše zdravstveno stanje upokojenca.

Ko se ob ponovnem obisku upokojencev zasvetijo oči in srce hitreje bije in ko je sin na invalidskem vozičku pripeljal očeta v njegovo »fabriko«, bo vsakdo priznal, da so Stol in upokojenci eno, da so še vedno eni ljudje, z navadami izpred let in desetletij.

Današnji hiter in spremenjen način življenja marsikaj spreminja, še najbolj pa odnose med ljudmi, ko posebno med mladim rodом ni več tiste navezanosti na sodelavca, na soseda in sokrajana. Želimo, da ti, ne

ravno prijetni odnosi, ne bodo nikoli prešli v upokojenske vrste. Vsa dosedanja upokojenska srečanja kažejo, da ne.

Da se pozabiti bežno srečanje z nekom, da se v bloku na hodniku brez pozdrava iti mimo nekoga, ki mu je vsak odgovor neprijeten, človek pa ne more pozabiti »fabrike«, kjer je pustil življenjske moči, s sodelavci doživljal lepe in včasih tudi kak neprijeten trenutek, ne more se pozabiti delovne organizacije, ki so ji premnogi ostali zvesti vsa ali skoraj vsa delovna leta.

Prav tak občutek smo imeli v tem mesecu, ko smo se v upravni stavbi srečali z našimi novimi upokojenci.

Kdo so ti upokojenci? To so Ivanka Ocvirk in Angela Ložar iz PE-4, Marta Sodnik iz oddelka kovinskih ogradij, Julka Zlatnar, iz tapetniške delavnice, Terezija Žižek in Marija Petrovič iz mizarne, Franc Orešnik iz stolarne in Francka Kotnik iz skupnih služb.

Slavko Bergant, predsednik CDS, je upokojencem v pozdravnem nagovoru v imenu samoupravnih organov zaželel v pokoju vse lepo, zdravje in prijetno počutje in da bi dolgo uživali sadove svojega dela. Za njim je prevzel besedo Stolov direktor Boris Zakrajšek. Tudi on je upokojencem zaželel veliko zdravja in zadovoljstva. V nadaljevanju pa je še rekel:

»Prišel je čas, ko se je vaše redno delo v Stolu končalo. Veseli smo, da vam stisnemo roko, damo skromno darilo in se pogovorimo.

Vemo, da današnji čas ni lahek, da so življenjski stroški veliki in si vsakdo želi tolikšno pokojnino, da bo lahko živel.

Želimo, da se skupaj pogovorimo o Stolu, o vašem delu in v domačem pomenu tudi o vsem drugem, kar vas zanima.

O stanju v naši delovni organizaciji moramo reči, da je dobro. Popravili smo delavnost in produktivnost in tudi osebne dohodke. Danes s ponosom gledamo na Stol. Vsi zares želimo, da bi se stanje v prihodnje že izboljšalo in bi uredili še tiste zadeve, ki nam danes povzročajo največ težav, to je prav gotovo preskrba z materiali. Danes enostavno ne moremo dobiti dovolj lesa, ni iverk, ni pohištvenih cevi. Proizvodnja pa na materiale ne more čakati.

V reproverigi je premalo odgovornosti. Ni potrebno, da imamo ogromne zaloge materialov, ki nam jemljejo znatna sredstva in zahtevajo ogromna skladišča; do tega dela je potreben drugačen odnos. Kar se domenimo, moramo uresničiti.

Upokojenci so prejeli praktična darila in denarno nagrado, ki jim pripada ob odhodu v pokoj. Tov. Breda Kukanja iz kadrovskega oddelka jim je povedala, da jim pripada tudi regres, ki ga bodo lahko dvignili 15. junija pri blagajni ali pa prejeli po pošti. Upokojenci z dolgoletno delovno dobo bodo v aprilu na delavskem svetu dobili zlato značko.

V nadaljevanju srečanja smo se aktivni Stolovci in upokojenci na kratko pogovorili o vsakodnevnih zadevah, ki so zaenkrat skoraj enake za vse nas. Manjkalo pa tudi ni šal, katerim smo se vsi nasmejali.

Želimo, da bi z dobro voljo, s katero so odšli v pokoj prvi letošnji upokojenci, odšli tudi vsi naslednji.

Naloga nas, aktivnih Stolovcev, pa je, da v prihodnje delamo tako, kot sedaj in še boljše in s tem tudi mlajšim delavcem ustvarimo zadovoljstvo in dobre medsebojne odnose.

Ciril Sivec

Ko so delavčeve obveze v delovni organizaciji pri kraju in je ob tem ohranil dobro zdravje, mu tudi življenjski optimizem ni problem.

Na srečanju s petimi letošnjimi upokojenci smo spet pritrdili, da je tako.

Proslava ob dnevu žena

Osmi marec je bil tudi letos praznik naših delavk, čeprav so svojo obveznost morale opraviti prav tako kot vsak drug delovni dan. Med delom so mislile na popoldne, ki bo nekoliko prijetnejše od drugih, morda pa še prav posebno na nekoliko skrajšan delavnik in proslavo v jedilnici.

Na proslavi so sodelovali mešani pevski zbor Svoboda Duplica pod vodstvom Franceta Spruka, skupina Mlado ogledalo in recitatorja Franc Pestotnik in Mitja Redja.

Proslava je bila zelo prijetna živitev praznika dneva žena. Ob zelo številnem obisku naših sodelavk smo zopet opazili predvsem dvoje: da je v Stolu zaposlenih zares veliko delavk, ki poleg številčnosti s pridnostjo zares veliko pripomorejo k skupnem delu in še: da so te delavke zelo vesele vsake pozornosti, ki jim jo namenimo.

Danes marsikateri praznik praznujemo delovno, se pravi, da se ob delu spominjamo dogodkov ali uspehov iz pred let in skušamo z delovnim doprinosom dati temu časovnemu obležju poseben pomen in poudarek. Delavci, še posebno pa delavke, so tak način sprejele za svojega, današnjega, normalnega.

Koga naš delavec raje posluša kot domačega pevac! Sedaj, ko imamo svoj pevski zbor, šele lahko vidimo, kako potreben je bil za naš kraj.

Na proslavi ob dnevu žena so pevke in pevci nastopili pred predvsem ženskim občinstvom, ki jih je za njihov trud ob vsaki pesmi spontano in iskreno nagradilo s ploskanjem.

Ob delu pa ne bo nikoli odveč reči sodelavki prijazno besedo in ji dati kanček priznanja za vse, kar vsak dan opravlja, ne samo zase, temveč za vse nas.

Pravimo, da je danes ženska enakopravna moškemu in ima iste pravice. Počasi jih res dobiva, vendar je do pravega izenačenja še daleč; posebno zato, ker ima tudi danes ženska več dolžnosti kot moški. Poleg materinstva, ki bo vedno ostalo njeno in moškim te vrste žrtve ne bodo nikoli docela razumljive, čaka ženo delavko tudi po rednem delu v tovarni na kupa opravi doma, vsako popoldne, na prosto soboto in tudi nedeljo. Iz prakse pa vemo, da človeka najbolj utruja tisoč opravi in skrbi, posebno še, če ta niso nikoli pri kraju in so velikokrat brez priznanja.

Organizatorjem proslave ob dnevu žena v Stolu gre priznanje. Želimo, da bi se naših sodelavk vsaj na tak način spomnili vsako leto, jim iz srca pripeli rdeč nagelj in jim brez zadržkov stisnili roko — v vsaj skromno zahvalo za tisoče korakov, za skrbi in žrtvovanje, za ljubezen in zvestobo, za pripadnost naši delovni organizaciji, naši družini in nam.

Ob rdečem nagelju in iskreni besedi na osmi marec in vsak drug dan, ob priznanju za njihovo delo, bodo naše sodelavke čutile, da so enakopravnejše in je njihovo delo pravičnejše ovrednoteno.

Ciril Sivec

»Nekateri ljudje so samo za delo, pa tudi tako niso kaj dosti vredni; drugi znajo lepo govoriti in se prav obnašati in bodo prišli vedno dobro skozi — tudi, če bodo precej manj delali.«

* * *

»Kako pa, da je ta delavec tako marljiv in vesten?«

»Šele prišel je v to delavnico!«

* * *

»Je že tako, eden ti bo takoj zastoni pomagal, drugi se še zgovarjati ne bo hotel.«

TAKO MIMOGREDE

Kragujevska tovarna avtomobilov bo sredi aprila pričela z izdelavo školjk za avtomobile Jugo, ki so namenjeni izvozu v ZDA. Tovarna je večinoma izpolnila zahteve ameriškega partnerja in od prvotnih 137 sprememb napravila 170 izboljšav.

PO PESIMISTIČNIH OCENAH IMA NAVADEN OSEBNI AVTO 130 VAŽNEJŠIH DELOV. TOREJ ZA AMERIKANKE SKORAJ NOV AVTO, ZA DOMAČE KUPCE PA NOVA CENA.

* * *

V Italiji se je v začetku marca podražil bencin za 20 lir. Italijanski vozniki sedaj prihajajo množično polniti bencinske rezervoarje na črpalke na naši strani meje.

NA ŽALOST TO VESELJE NE BO TRAJALO DOLGO. SAMO DA BI ZAFRKNILI SOSEDE, BOMO TUDI MI PODRAŽILI BENCIN.

* * *

V Kitajskem glasilu »China reconstructions« so objavili novico, da je Kitajski zid dolg 10.000 kilometrov in ne samo 6.000 km, kot je bilo prvotno ugotovljeno.

SEDAJ PRIČAKUJEM V NAŠEM DNEVNEM ČASOPISU, DA SMO UGOOTOVILI, DA NAŠ DOLG TUJINI ZNAŠA 30 MILIJARD \$ IN NE SAMO 19 MILIJARD \$, KAKOR SMO DOLGO »MISLILI«.

* * *

Učenci iz Bačkega Petrovca in Rumenske so si v Srbskem narodnem gledališču v Novem Sadu ogledali balet Labodje jezero. Po prvem dejanju so na zahtevo dirigenta predstavo prekinili, ker so učenci s kovanci obmetavili orkester in baletnike.

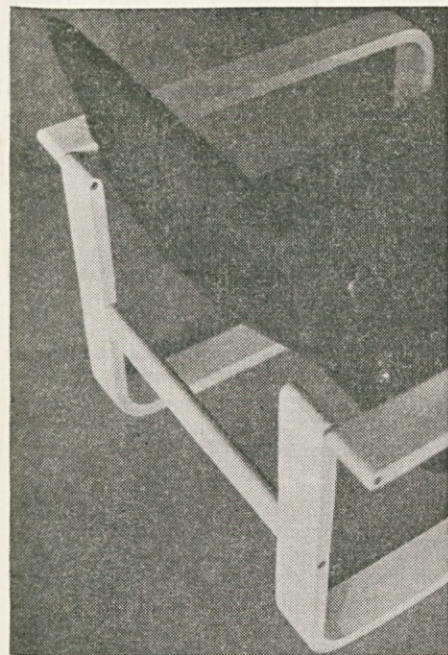
NOGOMETNO VZGOJENI UČENCI SO BILI RAZOČARANI, DA V PRVEM DEJANJU ŠE NI BILO NOBENEGA GOLA.

* * *

Jatova služba za prodajo tujih pišč, cigaret in parfumov v svojih letalih se je odločila, da poceni vse omenjene izdelke za približno 12 odstotkov.

NAVALI NARODE, NE GLEDE NA TO, DA SE JE PODRAŽIL AVIONSKI PREVOZ.

Mitja Redja

L-31 HABITAT lahko rečemo temu fotelju, kjer so široke bukove lamelirane krivine v pravem sozvočju s tanko črno blazino

(F. Stele)

Pogovor s Srečom Smoletom, direktorjem sektorja za organizacijo in ekonomiko poslovanja

Iz sektorja za organizacijo in ekonomiko poslovanja smo v zadnjem času objavili nekaj sestavkov, ki so se nanašali na naše delovne plane in sta jih napisala dipl. ing. Smole in dipl. ekon. Kanc, o sektorju in njegovih delavcih pa že nekaj časa nismo pisali.

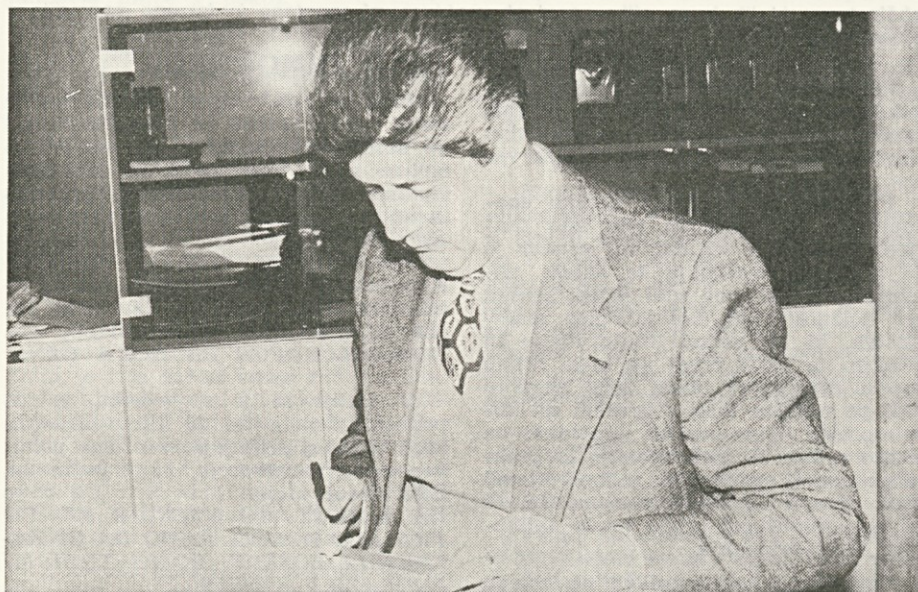
Ker je ta oddelek v Stolu med zelo pomembnimi in se ukvarja z zadevami, o katerih govori že njegov naslov, smo se pogovorili z direktorjem, ing. Smoletom. Za eno izmed prihodnjih števil bomo pripravili sestavek, ki bo delo sektorja še natančneje predstavil.

Kdor pa na to zadevo gleda zgolj s formalnega stališča, potem je to lahko drugače. S tega stališča se zdi, da naj bi se kar naprej kaj menjalo. Vmes med tema dvema skrajnostima je mogoče najti še več možnosti.

Kaj bi lahko rekli o poteku reelekcije v Stolu?

To, da obstajajo glede reelekcije in njenega poteka zakonski predpisi, ki so se velikokrat kršili. Predvsem tu mislim na razna »mnenja«.

Če se vrneva na strokovno področje

Praktičen in neposreden pristop ing. Smoleta k delu je spodbuda delavcem v sektorju, v katerem delajo, in tudi vodilo.

Ponovno ste bili izbrani za direktorja sektorja za organizacijo in ekonomiko poslovanja. Kdaj ste prevzeli to delovno področje? Kaj menite o reelekciji?

To delo sem prevzel za tovarišem Hafnerjem leta 1976, ko je skupaj z njim iz Stola odšlo šest strokovnjakov — računalničarjev. (Hafner, Rajster, Panjan, Verovšek, Kramar in leto pozneje tov. Bizantova).

Na priporočilo takratnega Stolovega direktorja sem se odločil za vodenje tega sektorja, ki smo mu še na novo postavili plansko — analitsko službo. (V nekaterih približno tako velikih delovnih organizacijah je ta služba samostojen sektor).

O reelekciji pa mogoče naslednje:

Kdor na to gleda s stališča strokovnosti in dela, potem je reelekcija strokovnjaka najbrž vprašljiva. (Kovača je vprašljivo zamenjati, dokler bodo konji v vasi. Seveda, če svoj posel dobro opravlja, če pa ne, bo moral sam zapreti obrt.)

je: Koliko ljudi je bilo leta 1976, predno ste prevzeli to področje, na računalništvu in planski službi?

Bilo jih je 29.

In koliko vas je danes?

24!

Kje pa so ostali?

Racionalizirali smo delo sektorja. Zato so lahko odšli na druga dela. To so Cvetka Pestotnik, Janez Sluga in Janez Kanc. Hribarjeva in Matičič pa sta odšla iz Stola.

Ali sedaj delovno mesto vodje planske službe ni zasedeno?

Zaenkrat ne. Po odhodu dipl. ekonomista Janeza Kanca v prodajo, ni zasedeno.

Kako kljub temu zmorete opraviti to delo?

Recimo, da zmoremo; s pomočjo naših sodelavcev J. Ježa in M. Frasove.

Kaj ste dosegli v teh osmih letih v vašem sektorju?

Na računalništvu nič posebnega. Imamo arhaičen računalnik in, če hočete, izredno poceni smo. Letno imamo tudi okoli šesto milijonov storitev za zunanje naročnike. (Za kamniško davčno upravo, SKG, in še nekatere druge).

Računalnik dela v treh izmenah, pa še kakšno soboto in nedeljo.

Na področju planiranja — naše sedanje plane in izpolnjevanje usmeritev spremljamo s številčnimi in drugimi kazalniki — pa naj ti govorijo.

Imate pri delu kakšne težave?

Imamo jih vsi, večje ali manjše. Jaz jih imam, oz. sem jih imel z nekaterimi sodelavci v sektorju.

Ali jih imajo tudi drugi z vami?

Verjetno! Vprašajte jih!

Kako urejate delovne odnose, kako organizirate delo?

Mislím, da je to mogoče s sodelovanjem, vendar v okviru nalog, ki jih mora vsakdo opraviti.

Prepričan sem, da bo tudi v prihodnje tako! Z manjšo kadrovsko reorganizacijo, ki smo jo izvedli, bomo skušali naše naloge pravočasno napraviti.

Še eno, nekoliko bolj zasebno vprašanje: Menda ste že dvajset let v Stolu?

Triindvajsetega marca je bilo enaindvajset let.

Inženirju Smoletu se zahvaljujemo za pogovor in želimo, da bi njegov sektor, ki ga vodi, tudi v prihodnje tako pravočasno in točno opravljal naloge, ki so v korist vsem nam, računski pokazatelj pa vsak dan v oporo pri pregledu opravljenega dela in osnova za prihodnje naloge.

Spraševal Ciril Sivec
Odgovarjal Srečo Smole

V delavnici

Zjutraj pride pomočnik v delavnico k delovni mizi in odpre predal, iz katerega vzame pilo in pravi: »Ti siabila, jaz pa še nič in zato grem v bife.«

* * *

Tujec

»Oprostite, gospodična, veste jaz sem v tem mestu tujec. Mi hočete povedati, kje vi stanujete?«

* * *

Mojster: Ali veš, da na delovnem mestu ne smeš biti pijan?

Delavec: Hk, a ti veš, mojster, da jest že tolk cajta pijem, da b' me treznega zmešalo.«

* * *

Žena

»Moja žena je kot pomlad aprila!«

»Na pogled ji tega ne bi prisodil.«

»Če ti povem, taka kot pomlad aprila, čemerna in nevihtna.«

* * *

»Kaj je katastrofa v podjetju?

Kadar zmanjka naročilnic za naročilnice.«

* * *

Kako na morju med plavalci spoznaš Gorenjca?

»Ker drži obleko med zobmi.«

Inventura '84

Tokrat bi spregovoril o inventuri na malo bolj resen način kakor v decembrski številki, ko sem preletel »pomembnejše« dogodke v prejšnjem letu.

Januar mesec je že daleč za nami in vsi delavski sveti so že razpravljali o ugotovitvah inventurnih komisij in sprejeli ustrezne sklepe. Kakor vsako leto smo tudi v letu 1984 med letom popisovali surovine, repromaterial, polizdelke in gotove izdelke. Konec leta pa je bila ustanovljena centralna inventurna komisija in posebej komisije za popis drobnega inventarja v uporabi, nedokončane proizvodnje, elektromotorjev, strojev in naprav, zgradb in zemljišč, poslovnega inventarja in sredstev skupne porabe.

Popise med letom na osnovi delovnega plana izvaja inventurna služba ali kontinuirana — stalna inventura. Največ pozornosti smo namenili predvsem materialom, repromaterialom in polizdelkom, ki že več let nimajo gibanja — prometa. S tem da ležijo v skladišču, nam nič ne koristijo, nasprotno, zavzemajo nam skladiščni prostor, povzročajo dodatno administrativno delo in zažirajo dohodek. Pri popisih v posameznih skladiščih smo posebej opozarjali na omenjene materiale in z zapisniki na njih opozarjali pristojne službe. Lahko rečem, da nam je naloga izločitev nekurantnih materialov uspela le delno, vendar bomo v letošnjem letu napeli vse sile, da načrtovano v celoti izpeljemo. Člani posameznih delavskih svetov bodo pogostejše razpravljali o nekurantnih materialih, ki jih bomo predlagali za predelavo oziroma za odpis.

Podobno stanje se javlja tudi pri gotovih izdelkih. V skladišču je mnogo starih izdelkov (pet let in več), ki se samo prekladajo iz kota v kot. Vsa komur je jasno, da tak izdelek zgublja na kakovosti, mnogokrat pa se tudi

poškoduje. Večje količine poškodovanih gotovih izdelkov smo zasledili predvsem v dislociranih skladiščih.

V Stari Pazovi in Skopju so bili vsi poškodovani izdelki popisani in predlagani za znižanje cene ter prodajo. Na žalost pa do sedaj (konec marca) interieri še niso pričeli s prodajo defektne robe, tako da bomo ob inventuri v aprilu in maju opravljali ponovno že lani opravljeno delo. Naj se za to odgovorni sodelavci pri tem malo zamislijo.

Inventurne razlike, ki smo jih ugotavljali v letu 1984, se nanašajo predvsem na gotovo izdelke in zopet v dislociranih skladiščih. Iz leta v leto se ponavljajo enaki problemi in težave, enake napake pri poslovanju in kljub opozorilom inventurne službe stanje ostaja nespremenjeno. Priznati pa moramo, da so v Celju in Sarajevu tudi zelo slabi pogoji za normalno skladiščno poslovanje.

Več pozornosti je potrebno posvetiti tudi asortimanu izdelkov, ki jih pošiljamo v dislocirana skladišča. Pošiljali naj bi izdelke, ki jih bomo zagotovo prodali, oziroma so že prodani. S tem bi preprečili kopičenje izdelkov, ki niso zanimivi za trg in samo ovirajo drag skladiščni prostor.

Komisije, ki so bile ob koncu leta imenovane na ravni cele delovne organizacije, so popise opravile v roku. Predvsem pri popisu drobnega inventarja v uporabi lahko s veseljem ugotovimo, da se je le spremenil naš odnos do orodja. Mnogo manj je manjka in odpisa. Neurejen pa je še postopek pri odhodu delavcev iz naše delovne organizacije, predvsem glede razdolžitve drobnega inventarja. Dogaja se namreč, da je delavec, ki je že pred meseci odšel, še vedno zadolžen za orodje oziroma zaščitna sredstva (televizor, bunda).

Pri osnovnih sredstvih je največji problem odpadanje inventurnih števil s strojev in naprav. S tem je delo komisije oteženo, lahko pa pride tudi do administrativnih razlik, čeprav jih

dejansko ni. Potrebno je obnoviti inventurne številke in s tem ažurirati register osnovnih sredstev.

Inventurna služba je skupno s komisijami za ocenitev, likvidacijo in prodajo osnovnih sredstev že pripravila prve predloge za prodajo strojev in naprav, ki za našo delovno organizacijo niso več aktualni.

Kot iz napisanega vidite, je zelo malo govora o štetju materialov in izdelkov. S tem hočem povedati, da je ugotavljanje dejanskega stanja v skladiščih samo del nalog naše službe. Vedno več pozornosti posvečamo nekurantnim zalogam, vzrokom za napake pri skladiščnem poslovanju in kakovosti materialov, polizdelkov in izdelkov na zalogi.

Vsi se moramo zavedati, da je pomemben prav vsak izdelek, polizdelek ali pa tudi izvijač, da ne govorimo o stroju. V vseh teh je vložen naš trud in naš denar. Bolj bomo pazili nanj, večji dohodek in s tem tudi osebni dohodek bomo ustvarjali.

Mitja Redja

»V službi smo veliko skupaj in se dobro razumemo, zakaj bi potem še popoldne hodili drug k drugemu.«

* * *

»Ti ne veš, kako so čekali!«

Ko smo jih pa natančneje vprašali, ni pa hotel nihče ničesar reči.«

* * *

»Pometaj pred svojim pragom, pa boš imel do smrti dovolj dela.«

* * *

Nekateri delavci imajo v svojem osebnem življenju prav posebno mišljenje. (Tudi delo v tovarni bi si radi priredili, vendar se tega ne da).

O svojem zasebnem prepričanju pa bodo neprestano žrgoleli, sedaj, pomladi npr. takole:

»To sem že naredil, to bom danes, to me čaka drugi teden, tega ne bom naredil, za to me ne bo nihče prepričal, da bi naredil.«

* * *

Če imate dobro uho, naslonite ga na sosedov plot. Pomlad se že prebujala, tudi zelenjava je zelo draga.

»Tu bo korenček, peteršiljček, solatka, krompirček... za rože bo samo oni robček ob poti.«

* * *

»Ja, veš, ta je posebne vrste ženska. Ko me je rabila, je bila tako prijazna, da se je kar topila; celo o neki 'flaši' je govorila. Sedaj, ko me ne potrebuje, me na poti niti ne pogleda.«

* * *

»Kaj, hudiča, pa vam je?! A se ne znate lepo zmeniti? Ali vsi skupaj ne veste, kaj je prav. Samo vpili bi.«

* * *

»Kdor je delal, ve, kako je to, kdor ni, ne. Opravljanje pa je tolažba tistih, ki nimajo v sebi delovne moči in se z besedičenjem potikajo po drugih zadevah. Samo zato, da se nanje pozabi.«

* * *

»Za dan žena sem ji prinesel veliko, lepo darilo. Veš, kaj je bilo: še pogledala ga ni. Oni pa je prinesel nekaj piškotov in ovenelo rožo, pa je bila vesela, da je bilo joj.«

Lepo je, da je dan žena postal praznik dobrih delavk, žena, gospodinj in vseh tistih, ki jim gre, da bi se naša družba razvijala v boljše in pravičnejše odnose, lažje življenje in pomoč ženskam, ki so po delovnih zahtevah velikokrat na slabšem kot moški.

Stolovke so prišle na proslavo v skupno jedilnico v tozdu 1. Aparat jih je ujel le del, v resnici pa je naših delavk izredno veliko.

Ob razstavi »Pohištvo malo drugače«

Pred letom je bila dana pobuda, da bi poleg vseh ostalih aktivnosti, ki so bile namenjene praznovanju Stolo-ve 80-letnice, v oblikovanju in izdelavi posebnega miniaturnega pohištva sodelovali višji razredi kamniških osnovnih šol. Rok za oddajo teh izdelkov je bila lanska jesen, vendar je do tega časa le ena šola pripravila obljubljenega, druge pa so seveda počakale na leto 1985.

Ob pričetku dogovarjanj za izdelavo pohištva na malo drugačen način in z drugim videzom je bil v Stolu skupen dogovor, na katerega so bili povabljeni vsi predstavniki višjih razredov osnovnih šol (od 5. do 8. razreda). Sestanka so se udeležili vsi in tudi obljubili, da bodo sodelovali. Te šole so Osnovna šola Frana Albrehta, Toma Brejca, 27. julij in Zavod za usposabljanje invalidne mladine, vse iz Kamnika, Osnovne šole Komenda — Moste in Osnovna šola Stranje.

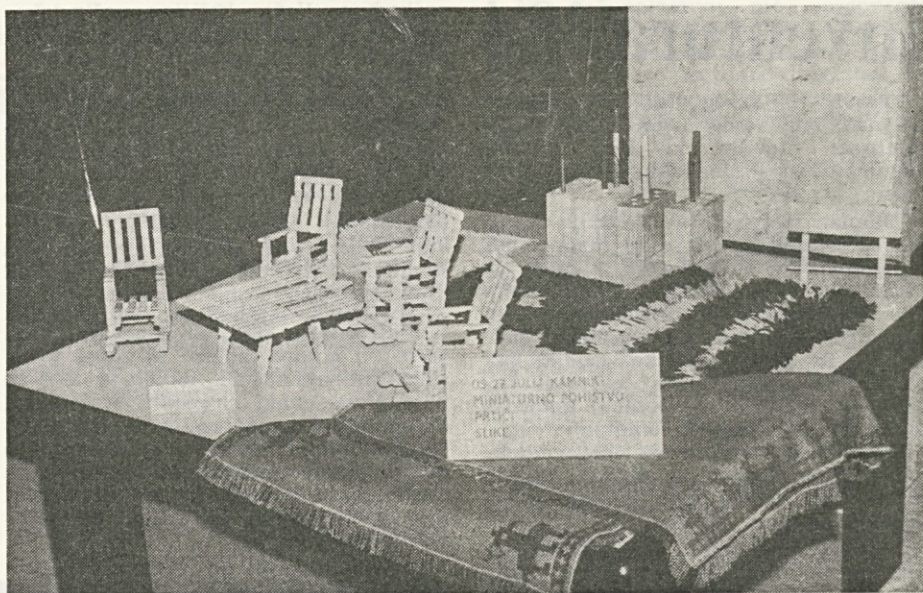
Dogovor je bil napravljen, zainteresirani so v Stolu dobili potrebne lesne ostanke; tistim šolam, ki niso imele lesnih strokovnjakov, pa bi nudili tudi strokovno pomoč.

Začetek je bil tako napravljen in vodja naše kadrovske službe, tov. Kragljeva, ki je zadevo spodbujala in s šolami vzdrževala stike, je bila posebej prepričana, da bo setev na vsem polju obrodila sad.

Če pomislimo, da ročne lesne spretnosti morda spodbujamo le pri tehničnem pouku v osnovnih šolah, z revijami in knjigami in ob reklamiranju priročnega orodja, moramo reči, da smo prav za naš najštevilnejši in najbolj potreben poklic zelo malo naredili. Lesne tovarne vsako leto rabijo mlade mizarje, tako je tudi v obrti in raznih servisnih dejavnostih, mlademu človeku pa premalo povemo, kakšen je lesni poklic, kaj nudi in kje se ga mlado dekle ali fant nauči.

Te misli so se nam porodile prav ob pogovoru s tistimi učenci kamniških osnovnih šol, ki so lani ali letos le sodelovali v izdelavi pohištva za našo razstavo. Ti mladi nadebudneži so kar žareli od zadovoljstva, da jim je zares nekaj lepega uspelo in bili za to nagrajeni.

Mladega človeka je potrebno prijetno in koristno zaposliti in usmeriti v delo, od katerega bo imel koristi, prav tako pa tudi okolica. Delo z lesom je v tem pomenu na enem izmed prvih mest. Več kot pol izdelkov, ki jih vidimo okoli sebe, je iz lesa. Skoraj vsak dan je potreba, da bi morali kaj sami narediti ali popraviti. Mlad človek pa je skoraj povsem prepuščen

K lesu se lepo poda blago in še kak tak material, zato so bili razstavljeni izdelki osnovne šole 27. julij iz Kamnika deležni velike pozornosti.

Vrtna mizica in stoli, prtički in okvirjeni okrasji iz blaga so bili lepi in zanimivi.

sebi, svoji volji, domiselnosti. Če mu gre za to delo, potem bo nekaj napravil, če ima ob sebi nekoga, ki mu svetuje in ga usmerja, bo toliko lažje. Če pa tega ni, tedaj bo tako delo zamaril.

Kako so izdelovalci pri nas razstavljenega pohištva delali izdelke, bomo na kratko opisali v drugem delu sestavka. Upamo, da bodo med njimi tudi mladi mizarji, ki bodo čez nekaj let delali v Stolu in s strokovnostjo pomagali priučenim in tudi nekvalificiranim delavcem.

Pred desetletji je bila zadeva drugačna. Skoraj vsak večji kraj je imel poklicno lesno šolo, s praktičnim učenjem so se bolj ukvarjale lesne delovne organizacije in nešteto manjših delavnic. Učenje za lesno stroko je bil vsakdanji pojav in kvalificirani in visokokvalificirani lesni delavci so vsako leto zapuščali šolske klopi in učne delavnice. Ta način je bil gotovo zelo koristen. Na praksi in v šoli je mlad človek spoznal les, sušenje, obdelavo, predelavo in površinsko obdelavo; les kot svoj proizvodni material je imel v malem prstu, kot temu po domače pravimo.

Danes pa mislimo, da bo človek, ki je še včeraj guli osnovnošolsko klop, že danes lesnoindustrijski delavec, katerega izdelki bodo že jutri dobri za domači trg in izvoz.

Leta, ki so pred nami, bodo še preveč pokazala, zakaj nismo vsaj sedaj mizarstvu in lesnoindustrijskemu izobraževanju namenili vso pozornost.

Da ima naš šolar pravo veselje do lesa, oblikovanja in izdelave, se bomo lahko prepričali v pogovoru z našimi mladimi Kamničani in Stranjani. Imeli so srečo, da so se srečali z ljudmi, ki so jim znali približati enega izmed najlahtnejših materialov — les, ki tudi v izdelku obdrži neposrednost, toploto, lepoto, ki je še vedno živ in nam blizu vsa leta, dokler bomo izdelek uporabljali.

Prvo nagrado so dobili učenci osnovne šole Frana Albrehta:

»O tem kaj bomo naredili za razstavo, smo se pogovorili s tovarišem mentorjem. Izhajali smo tudi iz tega, kakšne odpadke smo imeli. Pri vas smo dobili razne neuporabne stružene noge za stole in prišli smo na idejo, da bi iz tega naredili šah. Ker so bili osnovni polizdelki večji od običajne velikosti šaha, smo sklenili, da bo tudi naš šah večji.

Najprej smo na papir narisali oblike posameznih šahovskih figur. Posebno smo se ukvarjali s konjem, kraljico in kraljem. Potem pa smo pričeli delati z lesom. Zagali smo, vrtali, rezali, pilili in brusili. Skupaj s tovarišem smo naredili škatlo s polji za igranje. Nazadnje smo vse skupaj pobarvali in polakirali.

Za obešanje obleke in kratek počitek ali tudi ubivanje čevljev smo naredili potreben obešalnik, ki je pravzaprav sestavljen iz štirih delov. Lahko je tak, kot je; lahko pa se uporabi samo četrtnina obešalnika in postavi v kot.

Tudi mizica za igranje šaha in stolčki so naše delo. Presodite, če so vam všeč. Vse skupaj je malo drugačno kot običajno pohištvo.

Pri delu nas je sodelovalo 15 učenec, delali smo po dve uri na teden, nekako pol leta. Ko smo pričeli z delom, smo bili še v šestem razredu, sedaj pa smo v sedmem.«

V pogovoru je sodeloval tudi njihov mentor Boris Bratuž, ki je skupino zelo pohvalil in rekel, da so imeli vsi skupaj veliko veselje, učenci pa so s tem delom veliko pridobili.

Ravnatelj osnovne šole Frana Albrehta Pavle Slabe, ki je tudi prišel z učenci na ogled razstave v Stol, je povedal, da so bili vsi skupaj na šoli takoj za to, da poizkusijo narediti »pohištvo malo drugače«, pač po svojih sposobnostih. Akcija pa ima širši družbeni pomen in je zelo koristna. Ško-

VESTI Z BELIH POLJAN

Kljub dobrim obetom, da bomo ime-
li letos ljubitelji bele opojnosti dobro
zimo, lahko zdaj na pragu pomladi
ugotovimo, da ni bilo tako.

Muhasta zima nam je krepko za-
godla, tako da nismo mogli planirati
tekmovanj, kot smo si želeli. Hud mrz
ali močna odjuga sta spreminjala na-
še termine o tekmovanjih.

Zimske igre Unilesa smo zaradi po-
manjkanja snega preložili na drugi re-
zervni datum. Tako smo odpotovali v
Crmošnjice 23. februarja.

Delovna organizacija Novoles iz No-
vega mesta je bila organizator petega
tradicionalnega srečanja Unilesovcev
pod naslovom Zimske igre — Uniles
1985. Tekmovanje je bilo na novem
smučišču Rog pri Dolenjskih toplicah.
Kljub zelo slabim vremenskim in snež-
nim razmeram se je tekmovanje v ve-
leslalomu in tekih udeležilo okrog 300
tekmovalec članic DO, ki so združene
v sozdu Uniles. Te so: Hoja Iztok-Mi-
ren, Javor, Krasoprema, Lesnina, Liko,
Marles, Meblo, Tribuna, Novoles in
Stol.

Rog, kot novi smučarski center, se
ni predstavil v svoji celotni podobi,
slabo vreme in tanka snežna odeja sta
preprečila, da bi te terene Dolenjske
bolje spoznali in jih doživeli. Orga-
nizatorji so se potrudili in eno progo
zadovoljivo pripravili, medtem ko je
bila proga za ženske neprimerna za
tekmovanje. Tako smo vsi, ki smo se
udeležili tekmovanja, lahko ugotovili,
da so naše smuči zelo poškodovane in
da jih bo treba pred naslednjim tek-
movanjem popraviti.

Prijavili smo številno ekipo, a so
se kot ponavadi tudi tokrat nekateri
samo prijavili. Ker so bili rezultati že
objavljeni v našem Informatorju, naj
omenim samo nekaj naših, ki so po-
segli po boljših uvrstitvah.

Veleslalom ženske

I. kategorija:

3. Polona Suhovršnik, 4. Magda Re-
povž, 12. Fani Repenšek;

II. kategorija:

10. Tončka Černivec;

III. kategorija:

1. Anica Okorn;

Veleslalom moški:

I. kategorija:

9. Tone Jeras, 20. Marko Šmidovnik,

II. kategorija:

16. Jože Zupin, 18. Cene Balut

III. kategorija:

4. Emil Verk, 7. Janez Lavrač;

IV. kategorija:

2. Stefan Humar;

da, ker se niso odzvale še druge šole
v Kamniku. Vzgojni moment je prav
v teh letih zelo pomemben, saj je to
čas, ko dekleta in fantje že razmišlja-
jo, za kaj se bodo šli učiti.

Za samo delo pa je tov. ravnatelj
še pripomnil, da prav pri delu z lesom
in lesnimi ploščami učenci največ pri-
dobe, ker je mogoče pokazati domisel-
nost in spretnost.

Ciril Sivec

(Konec prihodnjič)

Teki ženske:

II. kategorija:

10. Ana Capuder;

III. kategorija:

1. Anica Lavrač;

Teki moški:

I. kategorija:

1. Dušan Orehek, 3. Marko Kotnik,
6. Marko Berlec;

II. kategorija:

5. Franc Virjant, 15. Cene Balut;

III. kategorija:

6. Janez Lavrač, 7. Janez Golob;

IV. kategorija:

2. Stefan Humar, 5. Peter Plevel;

Vsi, ki so se tekmovanja udeležili,
zaslužijo pohvalo, ker so pod takimi
pogoji tekmovali in še krepko poško-
dovali smuči.

Veleslalom v Črni

V četrtek, 28. 2. 1985, smo organi-
zirali tekmovanje v veleslalomu v Čr-
ni. Slabe vremenske in snežne razme-
re so nas prisilile, da smo organizirali
tekmovanje v smučanju v nekaj dneh.

Razmere na smučiščih so bile slabe
in tako nismo mogli organizirati tek-
movalcev na Planini, ampak smo to organi-
zirali v Črni, kjer so nam člani smu-
čarskega kluba Črna zagotovili, da nam
na svojem terenu, kljub pomanjkanju
snega in močni odjugi pripravijo tek-
movanje.

Dan pred tekmovanjem smo vsi
skeptično pričakovali, ali bo možno or-
ganizirati tekmovanje. Zagnani člani
smučarskega kluba Črna so se res po-
trudili in na progo navozili veliko sne-
ga.

Tako so v sredo opravili veliko de-
lo in tekmovanje ni bilo vprašanje.
Ko smo v četrtek popoldne prišli na
smučišče, smo imeli kaj videti. Proga
je bila pripravljena in posuta s snež-
nim cementom in dajala je videz, da
bo vzdržala kljub močni odjugi.

Tekmovalci so prihajali z zamudo
in tako smo morali tekmovanje prelo-
žiti za celo uro. Vzrok zamude je bila
seja delavskega sveta. Tako smo tisti,
ki smo prišli prej, lahko dobro spo-
znali progo in pogoje.

Ko smo zaskrbeli po zvočniku, da je
na štartu številka ena, smo vedeli, da
se bo tekmovanje vsak čas pričelo.

Napovedovalec je napovedal vsake-
ga tekmovalca in nas tudi sproti obve-
ščal o stanju na progi in času.

Tekma je bila zelo dobro priprav-
ljena in izpeljana. Proga je imenitno
vzdržala. Tako smo jo po končanem
tekmovanju lahko vsi še enkrat pre-
izkusili.

Čeprav je bilo vse skupaj na hitro
organizirano, se je tekmovanja udele-
žilo 52 tekmovalcev.

Nastopili smo v štirih skupinah ozi-
roma ženske v treh.

Rezultati — ženske:

III. kategorija:

1. Anica Okorn;

II. kategorija:

1. Majda Mušič, 2. Dana Kočar, 3.
Milena Slapnik, 4. Jožica Zemljen, 5.
Dragica Biček;

I. kategorija:

1. Polona Suhovršnik, 2. Magda Re-

povž, 3. Anica Mlakar, 4. Francka
Repenšek, 5. Marija Suštar;

Moški:

IV. kategorija:

1. Emil Verk, 2. Jože Cater in Alojz
Kahne (imela sta enak čas), 3. Šte-
fan Humar;

III. kategorija:

1. Janez Lavrač, 2. Ivo Jerič, 3.
Janez Pogačnik;

II. kategorija:

1. Franc Spruk, 2. Jože Zupin, 3. Mi-
ha Vodnjav, 4. Janez Pogačar, 5.
Božidar Spruk, 6. Tomaž Kramar, 7.
Jernej Bajde, 8. Slavko Zabavnik,
9. Franc Popit;

I. kategorija:

1. Marko Kotnik, 2. Robert Uran-
kar, 3. Franc Pungertar, 4. Janez
Klemen, 5. Vid Peterka, 6. Stane Ci-
merman, 7. Danilo Golob, 8. Alojz
Ugovšek, 9. Marko Šmidovnik, 10.
Bojan Levec, 11. Pero Ambrož, 12.
Dušan Zagar, 13. Rudi Černešek,
14. Jože Poljanšek, 15. Cene Berčič,
16. Anton Jeras;

V tej kategoriji so najmlajši poka-
zali, da so dobro pripravljeni, saj je
najhitreje prevozil progo Marko Kot-
nik s prednostjo 1,5 sekunde.

Skupno je odstopilo 8 tekmovalcev,
kar nam zopet pove, da je bila proga
res dobro pripravljena.

Po končanem tekmovanju sta me-
dalje najboljšim podelila predsednik
komisije za šport in rekreacijo, Jože
Okorn in predsednik smučarske sekcije,
Jože Zupin.

Tekmovanje je dobro uspelo, čeprav
je bilo vse na hitro organizirano in za-
to marsikomu preprečilo udeležbo.

Seveda pa moram na koncu še po-
sebnost pohvaliti člane smučarskega kluba
Črna, ki so res dobro pripravili
tekmovanje in vložili mnogo truda, da
je bila proga dobra in varna.

XXII. Lesariada

Tudi letos se bodo naši smučarji
udeležili republiškega prvenstva v smu-
čanju gozdarjev in lesarjev.

Tekmovanje bo v soboto, 23. marca,
na Rogli.

Pokrovitelj tekmovanja je Gozdno
gospodarstvo Maribor. Tehnična izved-
ba tekmovanja je poverjena RTC-Unior
Zreče.

Tekmovanja se bomo udeležili v ve-
leslalomu in tekih, in sicer v moški in
ženski konkurenci.

Sindikarno občinsko prvenstvo obči-
ne Kamnik bo v soboto, 30. marca,
na Veliki planini. Tehnična izvedba
tekmovanja pa je poverjena Smučar-
skemu klubu Kamnik.

Tekmovanje bo v veleslalomu in
tekih. Jože Zupin

»Pozdravljen, Tone, celo večnost te
že nisem videl.

Tujina?«

— »Ne, samica!«

* * *

Prišlec: »Dober dan. Rad bi govo-
ril z vašim direktorjem.«

Tajnica: »Je odsoten.«

Prišlec: »Kako je odsoten, če sem
ga pa videl pri oknu?«

Tajnica: »On tudi vas.«

TRIM liga za odbojko

Na osnovi dogovora o sodelovanju TKS — ZTKO Domžale in Kamnik smo na sestanku oktobra 1984 sklenili, da tudi v sezoni 1984/1985 organiziramo TRIM ligo v odbojki. Liga poteka letos že četrto sezono, tokrat so se nam prvič pridružili še fantje. Tekmovanje je potekalo ob nedeljah dopoldan in se pogosto zavleklo tja do 14. ure popoldan, tako da so bila dekleta zaradi obveznosti do družine kar malo nejevoljna. Vse tekme smo odigrali po ligaškem enokrožnem sistemu (vsak z vsakim) na dva dobljena seta v telovadnicah v Kamniku in Domžalah. Na programu ženske trim lige za odbojko je bilo 6 turnirjev, pričele smo v decembru in zaključile z mesecem marcem. V Trim ligi je sodelovalo 12 ekip iz Domžal, Kamnika, Mengeša in Preserje. Te ekipe so: TVD Domžale I, OBBA (Občina in LB Kamnik), LEK, TVD Mengeš I, UTOK, ZD Domžale, TVD Domžale II, TVD Preserje, STOL, SVILANIT, OŠ Vencija Perka in TVD Mengeš II. Od vseh tekem, ki jih je odigrala ekipa Stola, je bila verjetno najzanimivejša in najbolj napeta prav tekma na zaključnem turnirju 9. marca v Domžalah z ekipo LEK iz Mengeša. Igralke nasprotnih ekip so mlajše in višje od nas, zato so jih naša dekleta preveč spoštovala in dovolila, da so prvi set igralke Leka z lahkoto dobile. V drugem setu so se Stolorke zbrale in zaigrale tako, kot je zahteval od njih trener prof. Jože Jankovič in premagale nasprotno ekipo. V zadnjem, odločilnem setu žal naših dekletom sreča ni bila naklonjena, saj so ob rezultatu 14:10 nesrečno izgubile z 14:16. Po oceni sodnikov je bila prav ta tekma najkvalitetnejša in najbolj zanimiva na vsem turnirju. To je bil res boj za vsako žogo in vsako piko in bilo bi nepravilno, če ne bi pohvalila prav vseh igralk, ki so prispevale k takšni igri. Kaj hočemo, žoga je pač okrogla, šport je pač tak, da je potrebno tudi poraz prenesti športno.

Ob zaključku Trim lige so najboljši 3 ekipe v ženski in moški konkurenci prejele pokale v trajno last, najboljši ekipi pa še prehodni pokal. Prvo mesto pri dekletih je osvojila ekipa ZD Domžale, druge so bile igralke Leka in na odlično tretje mesto so se uvrstile igralke Stola. Tako smo bile igralke naše DO najboljše plasirane ekipe v kamniški občini. Končna lestvica je naslednja:

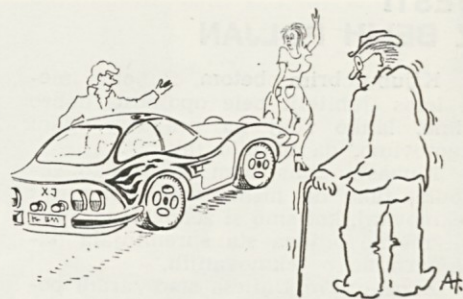
1. Zdravstveni dom Domžale
2. Lek
3. STOL
4. TVD Mengeš II.
5. Svilanit

6. TVD Domžale I.
7. TVD Mengeš I.
8. Osn. šola Vencija Perka
9. TVD Preserje
10. Utok
11. Občina — LB Kamnik
12. TVD Domžale II.

Ob koncu se želim kot kapetan ekipe Stola zahvaliti prav vsem igralkam, ki so sodelovale in igrale na tem turnirju in prispevale k našemu uspehu. Upam, da bo tudi v bodoče tako in da bomo še lahko slišali in brali o uspehih naših deklet.

Anica Okorn

»Danes pa nimate veliko dela?«
 »Če ga ne bi imeli nič, bi bilo ravno prav!«

Mlado dekle je zanimivo, odkar stoji svet. Nekateri to odkrito priznavajo, drugi nočejo ničesar reči, le mislijo pritrilno. Največji dokaz, kolikšno prednost ima brhka predstavnica nežnega spola na cesti, ste že večkrat opazili. Medtem ko je šla mimo starega možakarja na desetine avtomobilov in se je voznik ob pogledu nanj le skremžil, je ob dekletu naglo zavrl, ji odprl vrata in jo z nasmeškom povabil v vozilo. Če je bil le gotov, da ga kdo od najožjih sorodnikov ne bo videl. Kako pa se marsikakšna od takih voženj konča, si lahko sami mislite!

Kdor ni nikoli okusil športnega užitka, s podpisom pod to sliko ne bo soglašal. Tudi tisti morda ne, ki je bil vedno usmerjen na eno samo področje in ga drugo ni toliko zanimalo.

Pri športu je potrebno imeti širše srce, pa naj bo srečanje prijateljsko ali tekmovalno. Pravi športniki se bodo najprej pogovarjali o tekmovalnosti, o tem, kdo bo boljši in sposobnejši, čeprav navsezadnje ni toliko pomembno, kdo ima ta dan na papirju točko več ali manj.

Ko so se naše odlične odbojkarice v soboto, 9.3., borile za drugo mesto v Trim ligi, je bilo pošteno vroče. Tako močne in spretne, kot Stolorke, so bile tudi njihove nasprotnice. Znanje in moč ekip je bilo torej izenačeno. Vprašanje je bilo samo v tem, kdo bo dlje vzdržal in imel tudi več športne sreče.

Športni duh in zanos sta močna človekova elementa; čeprav je pravi športnik takoj po končani tekmi z nasprotnim igralcem dober prijatelj in tovariš. Prav je tako!

Izdaja v 2200 izvodih Industrija pohištva STOL Kamnik. Uredniški odbor: Ciril SIVEC (glavni urednik), Franc PESTOTNIK (odgovorni urednik), Franc STELE, Mitja REDJA, Nande LAH in Sonja ZORN. Izdajateljski svet: Tine BREZNIK, Diana RUTAR, Boris PLEVEL, Bine Kladnik, Vinko JAGODIC, Franci ŠTEBE, Danica KOČAR, Sonja ZORN, Franc PESTOTNIK in Ciril SIVEC. Lektor: Ivan SIVEC. List izhaja vsak mesec in ga prejema Stolorci, delavci na službenju vojaškega roka in upokoenci brezplačno. Natisnila TISKARNA LJUBLJANA v Ljubljani. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.